

AHMED HULÛSÎ

İSLÂM

AHMED HULÛSİ

İSLÂM

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu “tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü’dür” anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi’nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü’nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi’nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan “kitap isminde” beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü’nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

Tüm eserlerimiz gibi, bu kitabın da telif hakkı yoktur.

Bu kitap orijinaline sadık kalmak kaydıyla herkes tarafından basılabilir, çoğaltılabilir, yayımlanabilir ve tercüme edilebilir.

Allâh ilminin karşılığı alınmaz.

AHMED HULÛSÎ

İSLÂM

AHMED HULÛSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-7557-44-9

1. Baskı: 1996

. Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan

Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:

İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.

Çobançeşme Cad. NO: 14

Kağıthane - İstanbul

Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334

info@ikonmatbaa.com

www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.

Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tefikkuşoğlu İşhanı

No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144
www.kitsan.com

AHMED HULÛSİ

İSLÂM

www.ahmedhulusi.org

Allâh'ım;

bize indindeki gerçekleri fark ettir; idrak ettir; hazmını ver.

Dünya'da ve ölüm ötesinde en çok sevdiklerinle bir arada olmayı kolaylaştır.

AHMED HULÛSÎ

İÇİNDEKİLER

Sunu

1. İslâm'ın Gerçekleri
2. İslâm'da Zorlama Var mı?
3. Ya Yoksa..? Ya Varsa..!
4. Çok Bi Eşitiz!
5. İbadetler Niçin Teklif Edilmiştir?
6. Tanrı Yoktur, “Allâh” Vardır
7. “HÛ”, “He”ye Dönerse
8. Allâh’a “Tanrı” Denir mi?
9. Kanserişen Tanrı Düşüncesi
10. Allâh ve Din Adına Kim Yetkili?
11. Ben “Hilâfet” Yanlısıyım
12. “Dün” Kozasından Çıkıp Öze Ermek
13. Müslümanlığı Değil, “İslâm”ı Anlayın
14. Müslümanlık ile “İslâm Dini” Arasındaki Fark
15. Materyalist Müslümanlık
16. Ben Kökten Dinciyim!
17. Hz. Muhammed Neyi “Oku”du?
18. Sistemi “Oku”mak
19. İslâm Dini “Sistem”i Açıklıyor
20. Zekât
21. Beyin ve Zikir
22. Dua: Yönlendirilmiş Beyin Dalgaları
23. Ruhlar Ezelde mi Yaratıldı?

24. Reenkarnasyon ve Cincilik
 25. Ölüm Ötesi Yaşam Nasıl?
 26. Cehennemden Neyle Çıkılır?
 27. Rahmeti Çığa Döndürdük
 28. Türban Sorunu mu?
 29. Amacın Ne?
 30. Farkında mıyız Bunların?
 31. Hükmederek Tatmin Olmak
 32. Hiç Ceviz Kırdınız mı?
 33. Düşündürüyorsun, Yasaklanmalısın!
 34. Son Sözlerim
- Ahmed Hulûsi Kimdir? Amacı Nedir?*

SUNU

1996 yılı Ramazan ayı süresince **Yeni GÜNAYDIN** Gazetesinde yayınlanan bu günlük yazılar yoğun istek üzerine Yayınevimiz tarafından bir kitap olarak derlenmiştir.

“İslâm”ın orijin esaslarını anlatan bu kitap aynı zamanda **Üstad Ahmed Hulûsi**’nin bütün kitaplarının da bir özeti mahiyetinde olup, ilk okunacak kitap olarak sevdiklerinize önerebileceğiniz bir yayındır.

Umarız, bu temel esasları anlatan kitapla **“İslâm”**ı anlamak isteyenlere önemli bir hizmet sunmaktayız.

KİTSAN

İSLÂM'IN GERÇEKLERİ

Hepimizin kendine göre, az ya da çok din hakkında bildiklerimiz vardır. Bunların çoğu, hatta belki de hepsi, araştırmaya dayanmayan, kulaktan dolma bilgilerdir. Acaba **müslümanlığımız** hakkındaki bu bilgilerimiz ne derece orijinal “İslâm Dini”yle uyum sağlamakta?

Allâh nasip etmişse, **Ramazan ayı boyunca** sizlere bu sütunlarda “İslâm Dini” hakkında çeşitli bilgiler ve kişisel yorumlarımı aktaracağım. **Bunların çok büyük bir kısmını belki de ilk defa okuyacak ve şaşıracaksınız!**

İslâm'ın oriĴinini tanıma yolunda 34 yıldır yapmış olduğum çalışmalar bana şunu kesinlikle fark ettirmiştir ki, “**genelde konuşulan müslümanlık**” ile orijin kaynaklardaki “İslâm Dini” bir hayli farklı şeylerdir.

Kur'ân-ı Kerîm ve Hz. Muhammed (aleyhisselâm) kökenli Din anlayışında, normal bir aklın reddedebileceği hiçbir unsur yoktur!

Kulaktan dolma **müslümanlık anlayışında** ise akla, mantığa ve bilime ters pek çok şey mevcuttur; bunlar da orijinde olmayıp, daha sonrakilerin kendi anlayışlarına göre eklenmiş hususlardır! Ve ne yazık ki bunların da faturası “İslâm Dini”ne çıkarılmaktadır.

“İslâm Dini” hakkında konuşanlar, ana olarak iki topluluktur... Çoğunluğun olduğu grup “**kozalılar**”dır... Bunlar “**dün kozaları**”nda hapistirler! Din nakle inanmaktır, derler. Bunlara göre, düşünmek ve

araştırmak yasaktır! Bir de “koza”yı delenler vardır; yeniye açık, araştırmacı düşünürlerdir. “İslâm Dini”ni anlamaya çalışırlar!

Biz bu yazılarımızda, düşünüp araştırdığımız bazı gerçeklerden söz edeceğiz.

Kur’ân-ı Kerîm’in açıkladığı “ALLÂH” kavramı ile, hangi din mensubu olursa olsun, insanların inandıklarını söyledikleri “TANRI” kavramı birbirinden son derece ayrı anlamlar taşımaktadır.

İslâm adına bildirilen hükümler yukarıdaki bir Tanrı’nın keyfekeder karakuşî hükümleri olmayıp; **içinde yaşadığımız SİSTEMİ** yaratan ALLÂH’ın, insana bu sistemi açıklamasıyla ilgilidir.

İslâm Dini’nde anlatılan pek çok konunun çağdaş bilimle açıklanabilen temelleri ve gerekçeleri vardır; ki Ramazan ayı boyunca bunu açıklayacağız.

Yeryüzünde yaşamakta olan hiçbir insanın, -peygamberliğini ilan etmediği sürece- ALLÂH ADINA konuşma ve yargılama yetkisi olmaması sebebiyle, hiçbirimizin bir diğerini ALLÂH ADINA yargılama hakkı yoktur!

İnsan, içinde yaşadığı sistem gereği ve sonucu olarak, ne yaparsa onun sonuçlarıyla karşılaşacaktır! Dolayısıyla insanın acilen yaşamın gerçeğini fark etmesi ve anlaması gerekir ki, zamanını ölüm ötesinde pişmanlık duymayacağı bir biçimde değerlendirsın.

Kur’ân-ı Kerîm, Allâh’ın yaratmış olduğu sistem ve düzeni anlattığı içindir ki; içindeki her şeyin akla, mantığa ve bilime dayalı bir açıklaması, yorumu vardır... Eğer biz bu alanda zaman zaman yetersiz kalıyorsak, bu anlatılanın mantığını ve sistemini çözemeyişimizdendir; o konunun mantıksızlığından değil.

Bu ilk yazımızda, öncelikle şu hususu kesinlikle belirtelim...

Hız. Muhammed (aleyhisselâm)'ın, Kur'ân-ı Kerîm'e dayalı olarak bize teklif ettiği tüm ibadetler bir paket olmayıp; herkesin elinden geldiği kadarını yapabileceği çalışmalardır! Herkes, bunlardan yapabildiği kadarını yapar, karşılığını elde eder; yapamadıklarının da sonuçlarına katlanır!

Diyelim ki, imkânlarınız elveriyor oruç tutabiliyorsunuz, fakat içinde bulunduğunuz şartlar dolayısıyla namaz kılamıyorsunuz... **Sakın, namaz kılamıyorum, öyleyse oruç da tutmayayım, demeyin; ve böyle diyenlere kanmayın! Elinizden ne kadarı geliyorsa, o kadarını uygulayın!** Evinizin bir köşesi yanarken, bırakmazsınız hepsi yansın! Kurtarabildiğinizi kurtarmaya çalışırsınız! Öyle ise ömür de hızla tükeniyor, o günün ne kadarını, neyle değerlendirebiliyorsanız öylece değerlendirmeye bakın... **şayet bir hanımsanız, şartlarınız elvermiyorsa ve bu yüzden başınızı örtemiyorsanız, bu durum sizi kesinlikle oruçtan, namazdan ya da HAC'dan engellemesin! Çünkü baş örtmemek ayrı şeydir; namaz, ORUÇ, HAC ayrı şeyler! Zira Kur'ân-ı Kerîm'deki teklifler, tekrar edelim bir paket program değildir; herkes bunlardan yapabildiği kadarını yapar! Elbette ki en mükemmeli hepsini yapabilmektir; uygulayana mübarek olsun!**

Bundan sonraki konumuz **İslâm Dini'**nde **“ZORLAMANIN”** olmayışı ve nedenleri...

İSLÂM' DA ZORLAMA VAR MI?

Basın Konseyi Başkanı ve Hürriyet Başyazarı Sayın Oktay Ekşi 15 Aralık 1995 Cuma günkü yazısında, **İslâm Dini'nde zorlama olduğunu** aşağıdaki metni kaynak göstererek iddia ediyor:

Kaynak: **Yeni Gündem** Gazetesi sayı 43, sayfa 16-17; Yazar, **Abdurrahman Dilipak**; aynen alıntı, **“İslâm çağımıza yanıt verebilir mi”** Server Tanilli sayfa 210.

Metin şöyle:

“İslâm'ı, demokrasiyle, liberalizmle, rasyonalizmle açıklayamayız. İslâm demokrat değildir, rasyonalist (akılcı) de değildir. İslâm'ın kendi değerleri, ölçüleri vardır... Dinde zorlama yoktur, fakat İslâm'da vardır. Bir insan bu sözleşmenin altını imzalamışsa (İslâmiyeti kabul etmişse) ve bunlara uymuyorsa cezalandırılır... Mesela başı açık gezemez müslüman kadın, alır cezalandırırsın. Müslüman olduğunu söyleyen kişi oruç yiyemez. Her çocuk 18 yaşına gelince (yani reşit olunca) dinden çıkabilir. Ama bu insan, bu hakkıyla ilgili süre geçtikten sonra dinden çıkarsa öldürülür.”

Bize göre, **“İslâm Dini”ni** eleştiren Sayın Ekşi ve gerekse diğer yazarların yapagelmekte oldukları en önemli hata, orijinal değer ve hükümleriyle **“İslâm Dini”ni** bilmemeleri; kulaktan dolma, çevreden gelme laflara göre hüküm vererek **“İslâm böyledir”** demeleridir!

İslâm'ın orijinal Kitabının hükmüne göre;

“Lâ ikrahe fid Diyni...” (2.Bakara: 256)

“DİNİN UYGULANMASINDA ZORLAMAYA YER YOKTUR”!

Âyetteki **“İKRAH”** yani zorlama kelimesi, **“FİD DİYN”** ifadesiyle bütünleşerek **DİNİN UYGULANMASIYLA** alâkalı olduğunu vurgulamaktadır!.. Bunun, DİNE GİRMESİ için kişiye zorlama yapılmaz, ama girmişse zorlama yapılır, diye çarpıtılması **“Din’deki SİSTEMİN”** anlaşılamamasından ileri gelir!

Kur’ân hükmüne göre, hiç kimseye, din içinde, yani kuralları uygulaması amacıyla zorlama yapılamaz!

Niçin?

“İslâm Dini”ne göre insanlardan istenen ilk husus içtenlikli olmaları, ihlâslı olmaları; yapacaklarını içlerinden geldiği için yapmaları; kesinlikle gösteriş ve riya için bir fiili ortaya koymamalarıdır. **“İslâm”**ın ilk karşı olduğu şey **münafıklık** yani ikiyüzlülük, yani içi başka olduğu hâlde, herhangi bir sebeple dışardan inandığının aksine davranış ortaya koymaktır! Yani, **ichi kabul etmediği hâlde zorlama yüzünden bir kişinin namaz kılıyor veya oruç tutuyor ya da başını örtüyor olması onu imanlı yapmaz; aksine münafık sınıfına sokar!**

Şayet bu kişinin en azından belli bir imanı varsa ve buna karşın da bazı fiilleri ortaya koyamıyorsa; bu kişi en azından imansız değildir!

Ama biz onu istemediği fiillere zorlarsak, o da zorlama yüzünden bu fiilleri yapmak zorunda kalırsa; bu defa biz onu **münafıklığa itmiş**, bunun vebalini de yüklenmiş oluruz. Yani, **az da olsa imanlı bir insanı, imandan çıkartıp münafık durumuna sokmuş oluruz**; bunun vebalinin de altından kalkamayız!

Bu sebeptendir ki, **“DİNİN UYGULANMASINDA ZORLAMA YOKTUR”** **Kur’ân** hükmünce... **“İslâm Dini”**nin sistemini anlayan kimse de başkasını zorlamaz!

“İslâm Dini”ni eleştirenlerin ve **“İslâm Dini”**ni anlatanların öncelikle şu hususu çok iyi kavramaları gerekir...

“İslâm Dini”nin temel esaslarına göre -sonrakilerin zanlarına göre koydukları hükümlere göre değil- **Kurân**’daki bütün teklifler zorlayıcı olmayıp, kişinin kendi arzusuna bırakılmıştır... Kişi, bunların dilediği kadarını uygular ve karşılığını alır; yapmayıp ihmâl ettiklerinin sonucuna da ölüm ötesi yaşamda katlanmak zorunda kalır!

Dünya, uygulama alanı, ölüm ötesi yaşam da yapılanların sonuçlarıyla karşılaşılma ortamıdır!

“İkrah” yani zorlamanın **“İslâm Dini”**nde olmayışını; insanları bu konuda zorlamanın kesinlikle **dine uygun bir davranış olmadığını** bakın değerli müfessir Elmalılı Hamdi Yazır ünlü tefsiri **“Hak Dini Kur’ân Dili”**nde nasıl açıklıyor:

“Dinin mevzuu efâli ıztırariye (zorlamalı fiiller) değil; efâli ihtiyâriyedir (kişinin kendi dileğiyle)... Bunun için efâli ihtiyâriden birisi olan ikrah, dinde menhîdir (yasaktır).

Belki âlemde ikrah bulunabilir, amma dinde, dinin hükmünde, dinin dairesinde olmaz veya olmamalıdır. Dinin şanı ikrah etmek değil, belki ikrahtan korumaktır.

Binâenaleyh dinî İslâm’ın bihakkın hâkim olduğu yerde ikrah (zorlama) bulunmaz ve bulunmamalıdır! Şu hâlde din, ikrah ediniz demez; ikrah meşru ve muteber olmaz!

İkrah ile vâki olan amelde dinin vadettiği sevap bulunmaz; rıza ve hüsni niyet bulunmayınca hiçbir amel ibadet olmaz!

Ameller niyete göre değerlendirilir! Metalibi diniyyenin hepsi ikrahsız, hüsni niyet ve rıza ile yapılmalıdır...

İkrah (zorlama) ile itikad mümkün değil; ikrah ile kılınan namaz, namaz değil; oruç keza; hac keza ilâh...

Bundan başka, bir kimsenin diğerine tecavüz edip de herhangi bir işi ikrah ile yaptırması da câiz değildir; hâsılı, hükmi İslâm altında herkes vazifesini bilihtiyâr yapmalı, İKRAHSIZ YAŞAMALIDIR!” (Elmalılı Hamdi Tefsiri -orijinali-, 1.Cilt, 860-861.Sayfa)

İşte bu yüzdendir ki **kimsenin kimseye dinî bir kuralı zorla uygulatma görevi ve hakkı yoktur!** Aksine bu tip davranışlar, insanlara tahakküm etmek isteyen kişilerin bu arzularına dini âlet etmeleriyle alâkalı olup; bu bakış açısının **“İSLÂM DİNİ”** ile ilgisi yoktur!

Bu konuyu daha iyi anlamak için isterseniz olayın temel mentalitesine bir bakalım... **“İslâm Dini”** ölüm ötesi yaşamı haber veriyor...

Ya yoksa?.. Ya varsa!..

YA YOKSA..? YA VARSA..!

Şahı velâyet, ilmin kapısı Hz. Âli, bir gün ölüm ötesi yaşam gerçeğini fark etmeyen, bu yüzden de inanmayan bir kişiyle fikir alışverişinde bulunur... Aralarında şu anlamda bir konuşma geçer...

- Ölüm sonrasında devam edegiden bir hayat ya yoksa?.. Senin bu kıldığın namazlar ve tuttuğun oruçlar, yaptığın ibadetler hepsi boşa çıkmayacak mı?..

Hz. Âli cevap verir:

- Ölüm ötesinde devam edegiden hayat ya varsa..? O zaman senin hâlin ne olacak, o ortama kendini hazırlamadığın için! Eğer senin sandığın gibi ölüm ötesi yaşam yoksa, benim bunları yapmaktan bir kaybım olmaz! Ama benim inandığım şekilde ölüm ötesinde yaşam devam ediyorsa, bundan kesin olarak kazançlı çıkacak taraf da ben olacağım! Sen ise, böyle bir yaşam olasılığını değerlendirmeyip; gerekli çalışmaları yapmadığın için sonsuza dek perişan olup; azap ve sıkıntılardan kurtulamayacaksın!

Akılsız bir insan, sırf o anlık zevk ve duyguları için, elindeki her şeyi kumara yatırabilir... Kaybettiğinin acısını ise Dünya’da yaşadığı kadar çeker! O acı da, ilk anda şiddetlidir; zaman içinde unutulur gider... Ama ne kadar akılsız olursa olsun bir insanın, ölüm ötesi sonsuz geleceğini, kısa süreli geçici zevkler için kumar masasına koyup; “**ya yoksa..?**” diyerek kaybetmeyi göze alması kesinlikle mantıklı olmaz! Zira, “**ya varsa..!**”

Hele hele, “canım bir ölümü tadalım da, yaşam devam ediyorsa o zaman gerekli tedbiri alırım” fikri tam bir ahmaklık ifadesidir!.. İnsansı davranışıdır!

Çünkü Allâh Rasûlü tarafından açıklanıyor ki;

“Ölüm anından itibaren artık yapılabilecek hiçbir şey kalmamıştır! Kişi ancak bu Dünya’da yaşarken, birtakım çalışmalar yapma şansına sahiptir... Dünya yaşamı süresince namaz, oruç, hac ve diğer tekliflerin ihtiva ettiği ibadetler söz konusudur... Ölüm sonrasında ne namaz vardır kılınacak, ne oruç vardır tutulacak, ne hac vardır arınılacak!”

Bunlar, şu anda uygulanıp, beyin tarafından ruha yüklenirse; kişi, ölüm ötesinde, ruhuna yüklenmiş bu kuvvetlerin yararını ebeden görür!

Beden ve beyin ortadan kalktıktan sonra, ruhun bunları yaparak getirisini elde etmesi diye bir şey kesinlikle söz konusu değildir! Bu nedenle de kişinin, ölelim de ondan sonra hayat varsa o zaman bir şeyler yaparız, demesi kadar büyük bir yanılgı olamaz!

“İslâm Dini”ni araştırmak, onun bize açıkladığı SİSTEMİ ve DÜZENİ kavramak, vurgulanan gerçeklerin hakikaten evrensel geçerliliğini fark etmek, bir insan için en büyük nimettir... Çünkü bu kavrayış onun tüm yaşamına yeni bir bakış getirecek; yaşam değerlerini ölüm ötesi gerçekler doğrultusunda yeni baştan gözden geçirmesini sağlayacaktır...

“İslâm Dini”ni, O’nun bize fark ettirmeye çalıştığı SİSTEM ve DÜZENİ anlamamak ise tüm yaşamımızı yanlış değerlendirmeye sebep olacak; bu yüzden ölüm ötesi yaşama hakkıyla hazırlanamayacak; bunun da ötesinde, ÖZÜMÜZDEKİ ALLÂH’tan gâfil ve ebeden perdelenmiş olarak, göktanrı varsayımları içinde ömür tüketip sonsuza dek pişmanları oynayacağız!

Uzunca bir ömür gibi geliyor 70 yıl! Dünya senesine göre... Güneş'in galaksi merkezi çevresindeki bir turu-yılı ise 255 milyon sene! Ölümlle, Dünya ve madde boyutu gözümüzden kaybolup, âhirete intikâl ettiğimiz anda, G ne  zaman boyutuna tâbi olacağız; ve bu boyuta göre de Dünya'da yalnızca 8.6 saniye ge irdi imizi fark edeceğiz! Sonra y zmilyonlar, milyarlarca sene sürecek yaşam boyutları ve  artları! Bir yanda, 70 yıl yaşadım sanarak Dünya'da geçirmiş olduğunuz 8.6 saniye; diğer yanda önünüzdeki milyarlarca senelik yaşam boyutu!

Hâlâ bunları anlamıyor, düşünemiyor; **ölüm ötesi, sonsuz** diye tanımlanan yaşamınızı kendi ellerinizle perişan etmek istiyorsanız, elbette yaşamınızı cehennem etme özgürlüğünüz vardır... Ve bu da sizin hakkınızdır!

Allâh, kesinlikle kullarına zulmetmez!

İnsanlar tercihlerinin sonucunu ya yaşarlar ya da katlanırlar!

“İSLÂM DİNİ”ni, müslümanlığa bakarak, dikkate almamanın diyeti pek pahalıdır!

Varoluş koşullarımızdaki **SİSTEMİ** çok iyi fark edelim... “EŞİT”
miyiz?..

ÇOK Bİ EŞİTİZ!

Lütfen, gerçekçi bir şekilde düşünüp şu soruların cevabını verin...

Evrende, günümüz biliminin tespitlerine göre mevcut olan, bir milyarı aşkın galaksi içinde; **“Samanyolu”** isimli bu galakside var olmayı siz mi tercih ettiniz?.. Bu sizin isteğiniz mi?..

“Samanyolu” adlı, son bulgulara göre 400 milyar yıldızdan oluşan birikimin, merkezden 32 bin ışık yılı uzaklığındaki bir kıyısında, **“Güneş”** adlı bir sistemde var olmak dahi sizin seçiminiz veya tercihiniz miydi?.. Efendim?..

“Güneş” sistemi içinde, Güneş’ten 1 milyon 303 bin defa küçük **“Dünya”** adlı uyduda, **“insan”** türünden olarak var olmak da mı sizin tercihiniz değil?..

Yoksa bulunduğunuz kıta, ülkeyi de mi siz seçmediniz!!?

Öyle ise, içinden geldiğiniz ırkı, nesli, milleti siz seçtiniz..?

Artık, ana veya babanızı, aile ortam ve şartlarını da seçmediğinizi, size bunun dahi hiç sorulmadığını, söylemeyin bana!

Öyle ise, erkek ya da kadın bedeniyle bu Dünya üzerinde boy göstermek artık sizin tercihiniz olmalı! Ne, o da mı değil!

Peki bu durumda şunu soralım kendimize... İnsanlar, ellerinde olmayan şeyler yüzünden, kınanır, hor ve küçük görülür, dışlanır ya da suçlanabilir mi?

Bu durumda biz, insanlar arasında ırkları; renkleri; yetiştirme tarzlarından gelen din anlayışları; dilleri gibi dogmatik özelliklerinden dolayı ayırım yapabilir miyiz? Bu akla, mantığa, insafa sığar mı?..

İnsanların bu gerekçelerle birbirlerine baskı uygulaması “İslâm Dini”ne de aykırıdır; **“kimse kapasitesinin dışından sorumlu değildir”** hükmünce; insanlık şuuru ve aklına da! Eğer böyle bir bakış yanlışı varsa, demek ki bu bakış açısı bir daha sorgulanmalıdır!

Gelelim yaşam yarışındaki **“eşit”**liğe...

Yarışın, eşit şartlarda olması için, önce başlangıcın eşit olması gereklidir! Peki biz, yaşam yarışına, eşit şartlarda mı başlıyoruz?..

Sen, deha bir baba, bilgin bir anneden doğuyorsun, genetiği ilim irfan yüklü; ben saf iyiniyetli, kendi hâlinde; yarını düşünemeyip, o gün karnını doyurmaya çalışan gariban bir çiftten dünyaya geliyorum, genetik yoksulu!

Sen, zengin bir aileden dünyaya geliyorsun; kahvaltısını New York’ta akşam yemeğini Tokyo’da yiyen; ben garip bir aileden merhaba demişim dünya günlerine, altı yamalı pabuç giyip, taksiye binme lüksü olan!

Sen, dünya güzeli bir annenin ve dünya yakışıklısı bir babanın ürünüsün; bense Nasreddin Hoca’nın “bana görünme de kime görürsen görün” dediği gibi bir ana ile işte öylesine bir babanın karışımı!

Sen **iki cihan Efendisinin** sulbünden gelmişin; bense **Molla Kasım**’ın!

Ve biz **“EŞİT”**iz; öyle mi?.. **“EŞİT”** başladığımız bu hayat yarışında, **“EŞİT”** şartlarda yaşıyor; **“EŞİT”** şartlarla karşılaşılıyor; **“EŞİT”** muamele görüyor; **“EŞİT”** şartlarda ayrılıyor dünyadan; bu kadar **“EŞİT”**likten sonra! Ama ne **“EŞİT”**lik!

Ve **“ADALET”**!.. Allâh daim bâkî rahmetiyle kuşatsın, şimdi İstanbul Silivrikapı’da **medfûn annem**!

“BEN DİLEDİĞİMİ YAPARIM”, diyen; ve kendinden gayrı mevcut olmayan **“ALLÂH”!**

Ve O’nun takdirine, hükmüne, dileğine mutlak olarak bağımlı; her şeyini, O’ndan almış; O’nun ilim ve kudreti, yaratıcılığı önünde, Dünya’da bir **“hiç”** olan **ben**; ve gibiler!

“ADALET”; O’nun, **hangi amaçla yarattıysa, o amaca uygun olarak birime hak ettiğini vermesinin,** dildeki adı!

Para ve etiketın çıplak ya da giyimli bir biçimde, acımasızca insanlara hükmettiğı Dünya yaşantısı!.. Aslanın pençe ve dişleri arasındaki ceylan; insanın ağzında dişleri arasında kuzu ya da tavuk; zenginin elleri arasında insafına kalmış fakir!

Ve de **Allâh Rasûlü’nün** duyurduğu **ölüm ötesi yaşam gerçeğı ile; insanların ne tür çalışmalar yaparsa, ölüm ötesinde onun sonuçlarıyla karşılaşacağı yolundaki, evrensel sistem ve düzene dayalı “İslâm Dini” gerçeğı!**

Olmuşun kavgasını bırakıp da, öldurabileceklerimizle zamanımızı değerlendirmek; daha iyi olmaz mı dersiniz?.. Hele bunu bir düşünelim ciddi ciddi!

Niye ve kime ibadet etmek zorundayız acaba?

İBADETLER NİÇİN TEKLİF EDİLMİŞTİR?

Hemen hepimizin küçük yaşlardan duyduğu şu klişe ifade, güçlü bir şekilde beyinlerimizde yer etmiştir:

“ALLÂH’ın senin ibadetlerine ihtiyacı yoktur! Her ne yaparsan kendin için yapmak zorundasın!..”

Şu çok basit ifade, gerçekte, çok muazzam bir gerçeğin; **“İslâm Dini”**nin açıkladığı **ALLÂH’ın yaratış SİSTEM ve DÜZENİNİN**, en basite indirgenerek anlayışımıza yansıtılmak istenmiş formülüdür! Ne var ki, maalesef biz bu gerçeği hiçbir zaman fark etmemişizdir!

Allâh’ın bizim ibadetimize ihtiyacı yoksa, niçin ibadet etmeliyiz?.. İbadete neden ihtiyacımız var?.. Niçin namaz, oruç, hac ve diğerleri?...

İnanın, bütün insanlar için, en acil olarak fark edilmesi zorunlu konu budur!

Biz, yanlış bir bilgilenme sonucu olarak, **sanıyoruz** ki bütün bu çalışmaları, yukarıda ötelerde bir yerde oturmakta olan **TANRI’nın** gönlünü hoş edip, onun rızasını kazanıp, bizi cennetine sokması, ya da kafası kızıp cehennemine atmaması için yapmalıyız!!!

Oysa, ne ötelerde bir yerde oturup, bizi sınavan ve sonunda da hoşuna gitmezsek cehennemine atacak olan tanrı var; ne de kandırabilirsek cennetine sokacak ilâh!

Düşünün ki İslâm adına ilk bize öğretilen şey KELİME-İ TEVHİD'dir; ve üzücüdür ki onun gerçek anlamının dahi farkında değiliz!

“Lâ ilâhe illâllâh” sözünü “Allâh'tan başka tapılacak tanrı yoktur” diye derinliğine ve sonuçları düşünülmeden çevrildiği için, “Allâh'ın tapılacak tek tanrı” olduğunu varsayıyoruz...

Oysa Kelime-i Tevhid'in gerçek anlamı şudur:

“TANRI YOKTUR SADECE ALLÂH VARDIR”!

Yani, Hz. Muhammed (aleyhisselâm) bize şu gerçeği fark ettirmeye çalışmıştır;

Tapınılacak ve bir şeyler umulacak bir tanrı kavramı geçerli değildir; sadece Allâh vardır!

İşte gelmiş geçmiş bütün tasavvuf ehli kişiler, bu gerçekten yola çıkarak o yüce mertebelere ermişlerdir. Mevlâna Celâleddin'den Hacı Bektaş Velî'ye, İmam Caferî Sadık'tan Abdülkâdir Geylânî'ye kadar!

Hakikat erenleri, Allâh'ı ötelерinde bir tanrı sanma gafletinden kurtulmuşlar; her şeyin Allâh'ın takdiriyle kendi Esmâ'sından meydana gelmiş olduğunu fark etmişler; yaratılmışa sevgi ve hizmetin Yaratana olduğunu hissederek yaşamışlardır! Halka hizmetin Hakk'a hizmet olması da bu mânâ yönündendir.

Allâh, her şeyi, takdiriyle, kendi Esmâ'sından yarattığına göre; yaşadığımız âlemdaki tüm doğa düzeni ve kanunlar gerçekte “Allâh düzeni ve sistemi”dir!

Öyle ise fark etmeliyiz ki, ne kadar içinde yaşadığımız sistemi ve düzeni anlayabilirsek, o oranda Allâh nizamını tanımış oluruz.

ALLÂH; ezelde, içinde yaşamakta olduğumuz bu sistemi ve düzeni yaratmış, şartlarını oluşturmuş; bundan sonra da bize Nebi ve Rasûlleri aracılığı ile neler yaparsak, nelerle karşılaşacağımız hakkında bilgi erіştirmiştir!

Bizim için bugün iki yol vardır önümüzde, gelecekte pişmanlık duymamak için;

1. **Allâh Rasûlü'nün** neler getirdiğini, niye bunları getirdiğini **çok iyi anlayarak** yaşamımıza buna göre yön vermek... Ya da...

2. **Allâh Rasûlü'nün** dediklerinin hikmetini **hiç anlamadan, körü körüne uygulayarak** kendimizi yarına hazırlamak.

Evet, fark etmeliyiz ki, “İslâm Dini”nde ibadet adı verilen çalışmalar, ötedeki bir tanrıya yaranmak amacıyla teklif edilmemiş olup; **tamamıyla Allâh'ın yaratmış olduğu bu sistemin işleyişi dolayısıyla öngörölmüş çalışmalardır...**

Alınan gıdalar nasıl vücudun ihtiyacını karşılama amacına dönükse, bir tanrının hoşuna gitmek gayesine yönelik değilse; tespitlerimize göre **ibadet adı verilen çalışmalar da aynı şekilde, beyin kapasitesinin gelişmesi, ruhun güçlenmesi ve kişinin ölüm ötesi yaşama hazırlanması amacına dönüktür!** Ya bu çalışmalarla kendinizi ölüm ötesi yaşam koşullarına hazırlarsınız; ya da ne gerekçeyle olursa olsun bunu ihmâl eder, sonuçlarına katlanırsınız!

TANRI ve tanrılık anlayışının geçersiz olduğunu fark etmek inanın ki yaşamımızın en önemli gerçeğidir!

TANRI YOKTUR, “ALLÂH” VARDIR

Genel anlamda, duyduğumuz kadarıyla **zikir**, o ötedeki tanrının isimlerini anarak onun gözüne girmek içindir!

Acaba gerçekten öyle mi?..

Bu konunun gerçeğini anlayabilmek için, önce **zikredilen varlığın kim ve ne olduğunu** iyi anlamalıyız...

“**Tanrı**”yı mı zikretmeliyiz, “**ALLÂH**”ı mı?.. Çoğunluk, burada doğal olarak şu soruyu soracaktır:

“Ne farkı var ki?.. Ha tanrı ha Allâh! Hepsi de bir! Biz Türkler Allâh’a Tanrı ismini vermişiz! Tanrı uludur!”

Hayır! Tanrı ulu değildir! Tanrı yoktur! Tanrılık kavramı geçersizdir!¹

Kime göre bu böyledir?..

“**İslâm Dini**”ne ve bu “**Dini**” anlatan Kutsal Kitap Kur’ân-ı Kerîm’e göre!

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)’a göre!

“**Tanrı**” kavramı ile “**ALLÂH**” isminin işaret ettiği mânâ arasındaki anlam farkını anlamadığı sürece, hiç kimse “**İslâm Dini**”nin ne olduğunu ve niye gelmiş olduğunu anlayamaz! Bu yüzden de “**DİN**” olayını yanlış değerlendirir! Ayrıca “**İslâm Dini**”nde **teklif edilen çalışmaların -ibadetlerin-** hangi gerekçeyle insanlara önerildiğini de kavrayamaz!

Öyle ise öncelikle “Tanrı” sözcüğünden anlaşılan kavram ile, “ALLÂH” ismiyle işaret edilen anlam arasındaki farkı çok iyi idrak etmek zorundayız!

“TANRI” ismi bize neyi anlatır?..

Benim, senin, yaşadığımız bu varlığın ötesinde; bu varlığı dıştan gelen bir biçimde yaratan; öteden bizi seyredip, hakkımızda hüküm verecek olan; sonra da bizi cehennemine atacak ya da cennetine sokacak bir varlık!!?

İnsanların çoğu ile; “Din”in kelimelerinde, dış anlamlarında, mecazında kalmış din adamlarının hepsi “tanrı”ya inanır, onu savunur ve onun adına insanları yönetmeye kalkar! Akıl-izan sahipleri de böyle bir şeyin olamayacağını idrak ettikleri için tanrıya inanmazlar ve din adamlarına da kulaklarını tıkırlar!

“ALLÂH” kavramına dayalı “Din” anlayışı ise, bütün **tasavvuf ehli ve evliya** tarafından paylaşılan bir gerçektir! Ne yazık ki, insanların pek azı bu gerçeği fark etmiştir!

Bu gerçeği açıklayan **Kur’ân-ı Kerîm**’e göre, “ALLÂH”; evreni ve var olarak algılanan her şeyi, kendi ilminde, kendi kudretiyle ve kendi güzel isimlerinin özellikleriyle yaratmıştır...

Bu sebeptendir ki, **doğa kanunları ve evrensel düzen** dediğimiz şey, gerçekte **ALLÂH DÜZEN ve SİSTEMİ’nden** başka bir şey değildir! Bu gerçek nedeniyle de, insan, **ötesinde bir tanrıya** tapınmak yerine; **ÖZÜNDEKİ “ALLÂH”ı** fark etmek ve ötesindekine değil, özündekine yönelmek zorundadır!

Gelmiş geçmiş bütün evliya, insanları, “ALLÂH” kavramına dayalı din anlayışına ve bunun sonucunda oluşacak “**haşyet**” hâline yönlendirmek isterken; işin şeklinde kalan din adamları da **ötedeki bir tanrı**

kavramıyla olayı anlatıp, insanları ondan **“korkutarak”** hükümlanlık tesis etmeye çalışmışlardır!

Şu anda bizim **ÖTEMİZDE**, bizi seyredip, yaptıklarımıza göre hakkımızda bir karara varacak; buna göre de bizi cehennemine atacak ya da cennetine sokacak bir **“tanrı”**dan söz etmemektedir **Kur’ân** ve Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)!

Aksine, hepimizin **ÖZÜNDE** olan ve **“Hakikat”**ini oluşturan bir **“ALLÂH”**tan bahsetmektedir **Kutsal Kitabımız** ve **Allâh Rasûlü**!

İşte bu yüzdendir ki birinin gıybetini yapan, onu aldatan, ya da ona kötülük yapan, hakkını gasp eden; gerçekte onun **“hakikat”**i olan **“ALLÂH”**a yapmıştır bu davranışı!..

Ve bu yüzden demiştir ki **Allâh Rasûlü**:

“İnsanlara şükretmeyen Allâh’a şükretmiş olmaz!”

Yani muhatabın, hayalinde yarattığın ötendeki **“tanrı”** değil; algıladığın her şeyin özü olan **“ALLÂH”**tır! Bunu fark etmedikçe, **“İSLÂM DİNİ”**nin yüceliğini anlayamayız! Öyle ise **“Allâh”**a **“erkek tanrı”** denir mi hiç?..

“HÛ”, “HE”ye DÖNERSE

Bu bölümde gerek **Kur’ân** ve gerekse dinî yayınların İngilizce ve Almanca çevirileri sırasında yapılmış olan **çok önemli bir yanlış**a dikkat çekmek istiyorum...

Bilindiği üzere, **Kur’ân-ı Kerîm**’de geçen “HÛ” kelimesi dilimize “O” olarak çevrilir.

“O” zamiri dilimizde, üçüncü bir varlığa işaret eder; ve bu anlamda kadın-erkek veya cansız ayırımı yoktur.

Biz üçüncü bir birim için, ister kadın ister erkek; ister canlı, ister cansız; ne olursa olsun hep “O” kelimesini kullanırız...

Oysa, Türkçe’deki “O” kelimesinin İngilizce’de karşılığı üç ayrı kelimedir... Üçüncü şahıs erkek birim için “HE”; üçüncü şahıs dişi birim için “SHE”; üçüncü cansız birim için de “IT” kelimeleri kullanılır.

Dilimizde yanlış kullanılan bir terim vardır, “**Tanrı-Baba**”! Bu bize **İsevîlik**ten geçmiştir... Onlar için “**bir tanrı vardır göklerde-erkek**”, ki O **İsa** (aleyhisselâm)’ın **babası!**..

Oysa diğer bölümlerde elimden geldiğince açıklamaya çalıştığım üzere “**Allâh**” ismiyle işaret edilen varlık “**ötedeki erkek-baba**” değildir!

Düşünmeye çalışalım... “**Ben**” dediğimiz özümüzü fark etmeye çalışalım...

Maddenin özüne yönelip “**zoom**”lama yapalım! Molekül-atom-nötron-nötrino-kuark-kuanta boyutlarına inip, düşünebildiğimiz her

şeyi parçacık-dalga boyutunda hissetmeye zorlayalım kendimizi... İşte bu yaptığımız, bir boyutsal **“zoom”**lama veya **“mi’râc”**dır!

İşte Arapça’daki **“HÛ”** kelimesi, varlığın özündeki bir **boyutsal öteliğe** işaret eder; niteliksiz ve niceliksiz bir yolla!

Şimdi bir bu anlattığım mânâyı düşünün, bir de İngilizce’deki üçüncü erkek şahsa işaret eden **“HE”** kelimesinin anlamını!.. Ve üstüne üstlük, **“HÛ”** kelimesinin işaret ettiği mânânın, insanların **“HE”** kelimesinden anladığına dönüştürülmesiyle ortaya çıkan kavram kargaşasına!

Evrensel boyutlu “TEK”lik noktası olarak algılanması istenene işaret eden **“HÛ”**nun, **cinsiyetli bir tanrı** olarak algılanması ne derece doğruya yakın olabilir?

Soyutluğun ardındaki somut olarak işaret edilen **erkek-baba tanrı** anlayışı ile, gerçekte, **sonsuz-sınırsız diye tanımlanmaktan dahi berî olan** ne kadar bağdaştırılabilir?

Hele şunu fark edelim ki...

Bize göre sonsuz olan evren, bir anda, **“nokta”**dan var olmuş bir aç, **“<”**!

Sonsuzluk düzleminde, bir noktadan meydana gelmiş bir **“<”** -açı-!

“Evren” kelimesiyle ya da **“evren içre evrenler”** tanımlamasıyla anlattığımız her şey bu açıda -**“<”**- yer almakta!

Bu **“<”** açı ve dayandığı **“nokta”** ise, anlarından bir andaki yaratışı **“HÛ”**nun! Sayısız **“an”**lardaki, sayısız **“nokta”**lardan, yalnızca bir **“an”**daki bir **“nokta”**dan yaratılmış **“evren içre evrenler”**den birindeyiz!

“İnsan-ı Kâmil” ya da **“Hakikat-i Muhammedî”** isimleriyle işaret edilen ise o **“nokta”**dan var olan varlık!

“NOKTA” ise bir **“nükte”**!

SayıSız “nokta”ların Hâlık”ı olup; “nokta”lar indinde “nükte” olan “HÛ”!..

İlminde “nokta”dan yarattıklarını, hayal hammaddesiyle var kılan “HÛ”!..

Ve bütün bunlardan “ĞANIYY” olana işaret eden, “HÛ”!

İşte “HÛ” ismiyle işaret edilip, müslümanların fark etmesi istenen **Hakikat!**..

İşte, “HE” kelimesiyle işaret edilen **Kur’ân** tercümelerindeki **erkek-baba tanrı** kavramı!

“HÛ” kelimesinin anlamının “HE”ye dönüştürüldüğü **Kur’ân** tercümeleriyle...

Ötede bir tanrı’dan söz ediyormuşcasına anlaşılan **Kur’ân** meâlleriyle, insanların **İslâm Dini**’ni anlaması fevkalâde zordur!

İslâm Dini’ni anlamak ve bilinçli olarak tasdik etmek istiyorsak, öncelikle bu gibi kelimelerin işaret ettiği anlamları iyi anlamalıyız!

ALLÂH' A "TANRI" DENİR Mİ?

Bu konuda ilmi olmayıp, kulaktan dolma asılsız verilerle **"Din"** hakkında hüküm veren bilgisizler topluluğu, her iki sözcüğün de aynı anlama geldiğini sanıp, akılları sıra biraz da sanki milliyetçilikle ilgili sanarak, **"ALLÂH" ismi** yerine **"Tanrı"** sözcüğünü kullanmaktadırlar...

Oysa, dünkü yazımızda **"Tanrı"** sözcüğünün işaret ettiği kavram ile **"ALLÂH"** isminin işaret ettiği anlamın, birbirinden tamamıyla ayrı mânâlara işaret ettiğini anlatmaya çalışmıştım. Mânâları birbirinden tamamıyla ayrı iki sözcük!

Bu konuya Türkiye'de yaşamış çok değerli bir **Kur'ân tefsircisinin** satırlarıyla açıklık getirelim... 1940'larda yazılmış en kapsamlı ve detaylı **Kur'ân tefsiri** olan **Elmalılı Hamdi Yazır**'ın Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından bastırılmış **"Hak Dini Kur'ân Dili"** isimli eserinde bakın bu konuda ne deniyor:

"Gerek ismi özel olsun gerek ismi genel, "ALLÂH" ismi celâli ile, yine "ALLÂH"tan maâda hiçbir mâbud anılmamıştır...

Mesela "TANRI", "HÜDA" isimleri, "ALLÂH" gibi özel isim değildir! "İLÂH", "RAB", "MÂBUD" gibi genel mânâ ifade eden kelimelerdir...

Arapça'da "İLÂH"ın çoğuluna "ÂLİHE"; "RAB"bın çoğuluna "ERBAB" denildiği gibi; Farsça'da da "HÜDA"nın çoğuluna "HÜDÂYAN" ve lisanımızda dahi TANRILAR, MÂBUDLAR, İLÂHLAR, RABLAR denmiştir; çünkü bunlar haklıya ve haksıza itlak edilmiştir...

Hâlbuki hiç "ALLÂH"LAR denilmemiştir ve denemez!

Böyle bir tâbir işitirsek, söyleyenin cehline veya gafletine hamlederiz!

“TANRI” adı böyle değildir; mâbud, ilâh gibidir... Bâtıl mâbudlara dahi “TANRI” ismi verilir... Müşrikler birçok tanrılara taparlardı. Filanların tanrıları şöyle, falanların tanrıları şöyledir denilir...

Demek ki, “TANRI” genel ismi, “ALLÂH” ismi özelinin eş anlamlısı değildir, en genel bir tâbirdir...

Binâenaleyh, “ALLÂH” ismi, “TANRI” adı ile tercüme olunamaz!”

(Elmalılı Hamdi Tefsiri -orijinali-, 1.Cilt, 24-25.Sayfa)

Türkiye’deki en değerli Kur’ân tefsirini yazan kişiye göre, yukarıda okuduğunuz üzere, “ALLÂH”a kesinlikle “tanrı” denemez!

Burada ayrıca şu çok önemli farklara dikkat etmeliyiz...

“Tanrı” kelimesi, sıfatları anlatan genel bir kelimedir; “ALLÂH” ise kendisinden gayrı hiçbir şeyin mutlak vücudu olmayan Tek Zât’ın ismidir!

Yani olay, yalnızca kelime, telaffuz olayı değildir! Kelimeler, isimler arasındaki son derece büyük anlam farkıdır!

“Tanrı” ve “tanrılık” kavramına dayalı din anlayışı bâtıldır!

“Allâh” isminin işaret ettiği anlama dayalı, yürürlükte olan “İSLÂM DİNİ”dir!

“Lâ ilâhe illâllâh” cümlesinin anlamı “tanrı yoktur sadece ALLÂH vardır” şeklindedir. Ve iyi bir müslüman olmak için, önce bu farkı çok iyi anlamalıyız!

Zira, “tanrı” kelimesinin anlamı ile sınırlarsak anlayışımızı, “Allâh” isminin işaret ettiği mânâdan mahrum kalırız; bu da sonunda, bizi “hilâfet” sırrından mahrum bırakır!

“Tanrı”, tapınılacak ötendeki bir varlıktır...

“ALLÂH” kulluk edilegemekte olan özündeki Hakikat’tir!

“Tanrı”, korkulası umacıdır!

“ALLÂH” ise, ilim sahiplerinde, sonsuz-sınırsızlığın yanındaki hiçliklerini kavrayış nedeniyle oluşan “**haşyet**”in kaynağıdır!

“**Tanrı**”, yeterli olmayanların kendi kafalarında hayal edip varsandıkları ötelerindeki yönetici ve yargılayıcıdır!

“ALLÂH”, âlemleri kendi varlığından meydana getirmiş ve her zerresinde Esmâ’sıyla algılanır olmuş “**TEK mutlak varlık**”tır; hiçbir şekilde ortağı yoktur!

“**Tanrı**”, her devirde ve toplumda anlayış seviyesine göre sayısız özelliklerle bezenip süslenen; hayallerin karşılığının kendisinde olduğu varsayılan, beşer anlayışına göre şekillenen bir balondur!

“ALLÂH” ise “**Ahad**”, “**Samed**”, “**Lem yelid ve lem yûled**”dir!

“**îlâhlar öldü artık!**”

Tanrıysa can çekişmede...

HAYY ALLÂH!..”

Diyor değerli Hâkim şâir **Halûk Mahmutoğulları**, bu gerçeğe işaretle...

Öyle ise, “**ALLÂH ve DİN ADINA hükmetmek**” kimin yetkisindedir?..

KANSERLEŞEN TANRI DÜŞÜNCESİ

Günümüz insanına anlatmaya çalıştığım çok önemli bir gerçeği, idrak ettirmede niçin fevkalâde zorlandığımı şöyle fark ettirdi **Allâh...**

İnsanların çok büyük bir kısmı, bu algılanan boyuttaki her şeyin bir Yaratıcı tarafından meydana getirilmiş olduğunu kabul ediyor; ve de bu yaratıcıya **“Tanrı”** adını veriyor...

Kendisinin ve varlığın ötesinde olarak nitelediği bu yaratıcının niteliği ve niceliği hakkında da, çevresinden **-sorgulayarak ve düşünerek değil-** şartlandırılma yollu edindiği bilgiler kadarıyla da bu **“tanrı”** kafasında şekilleniyor...

Daha sonra, bulunduğu toplumun kullandığı tâbir eğer **“Allâh”** ise, kafasındaki bu **“tanrı”** imajına **“Allâh”** adını vererek konuşma ortamına dalıyor...

İşte bütün problem burada başlıyor!

“Tanrı” kavramının hiçbir aslı, gerçeği olmadığını **anlamayan** bu kişiye, siz **“ALLÂH”** ismiyle işaret edilen mutlak varlığın özelliklerini anlatmaya başladığınız zaman; bu defa o kişi, bu bilgileri kafasındaki **“tanrısına”** enjekte ederek, aşılıyarak; **“tanrısını Allâh’laştırıyor”!** Oysa yapılması gereken işlem, **“tanrı”** kavramından kurtularak **“Allâh ismiyle işaret edilen mutlak gerçeği fark etmek”!**

İşte, **“Allâh”** isminin işaret ettiği anlamların, kafamızdaki **“tanrı”** kavramına enjekte edilmesi, beynimizdeki **“tanrı”** kavramının ve

düşüncesinin sanki kanserleşmesi gibi olay meydana getiriyor; “**Allâh**”a ait özelliklerle bezenen “**tanrı**” kavramı günden güne gelişip büyüyor, yayılıyor! Zira, düşüncedeki “**Tanrımız**” gittikçe “**Allâh’laşıyor**”! Beden hücrelerinin kanserleşmesi dünya yaşantısını kaybettirirken; “**tanrı**” bilincinin kanserleşmesi ve kişinin “**Allâh**” ismiyle işaret edilen mânâyı idrak edememesi, ebedî hayatını değerlendirememesi sonucunu getiriyor!

“**TANRI**” ve “**tanrılık**” kavramının ne olduğunu acilen çok iyi öğrenmek ve çevremizdeki düşünme kabiliyeti olanlara da fark ettirmek mecburiyetindeyiz!²

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)’ın, **Kur’ân-ı Kerîm**’e dayalı bir yolla açıkladığı “**ALLÂH**” ismiyle işaret edilen varlığı, gerçekten anlamak, idrak etmek istiyorsak, öncelikle, ötede, yukarıda, dışımızda bir “**Tanrı**” varsayma düşüncesinden arınmak zorundayız!

Bu arınmayı nasıl gerçekleştireceğiz?..

Allâh’ın yaratmış olduğu içinde yaşamakta olduğumuz bu âlemi ve onda geçerli olan sistemi okumaya çalışarak!

Öncelikle fark edecek ve idrak edeceğiz ki...

Algılamakta olduğumuz her şey, Allâh’ın ilmi, dilemesi ve kudretiyle meydana gelmektedir! O’nun dilemesi dışında hiçbir birim hiçbir şey dileyemez! Hakiym olan Allâh, her olayı bir hikmetle ve yerli yerinde olarak oluşturmaktadır; biz onu yersiz veya yanlış olarak nitelendirsek dahi!

Allâh’ın muradı ne?.. İkinci olarak bunu çok iyi anlamak zorundayız!

Allâh ismiyle işaret edilen ve âlemlerde tasarruf sahibi olan **Zât**, her an dilediğini tüm varlıklar adı altında ortaya koymaktadır; ve kendisine soru sorabilecek, kendi dışında ikinci bir varlık da mevcut değildir!

Yaratmış olduğu sistemde geçerli anayasadaki en başta gelen kanunlardan biri, **“güçlü olan kazanır”**dır. Güçlü kıldığı, daha güçlü ile karşılaşınca kadar kazanmaya devam eder! Çünkü **“Kudret”** sıfatı vardır, **“acz”** sıfatı yoktur!

Her **varlığın gücü ilminden** kaynaklanır... Her varlık, akli kadar ilim sahibidir... Her türün kendine özgü akıl düzeyi olduğu içindir ki, türler birbirlerini akılsız sanırlar! Her akıl, kendi kapsamı içindekini de, dışındakini de **“akılsız”** nitelendirir!

Oysa **Allâh**, dilediklerinin oluşması için, **her bir birimi, hangi amacını gerçekleştirsin** diye yaratmışsa, ona, **bu amaca göre hak ettiklerini** verir; ve bu da **“Allâh’ın adaleti”** denen şeyin ta kendisidir! Bu yüzdendir ki, evrende, ne geçmişte ne de gelecekte gerçek anlamda zulüm kesinlikle mevcut değildir! Herkes ve her birim **yaratılış amacına göre hak ettiğini**, her an almaktadır!

Öyle ise, eğer biz, hayalimizde yarattığımız **“Tanrı”** kavramından arınıp, **“ALLÂH”** ismiyle işaret edilen **Zât’ı** tanımak istiyorsak, **O’nun kendi varlığıyla var kıldığı** bu âlemleri ve sistemini **“OKUMAYA”** çalışmak zorundayız! Yani eserlerinden, o eserleri meydana getireni tanıma yoluyla!

Ki böylece **“ALLÂH”ı** tanımanın yolu bize açılsın!

Aksi hâlde;

“Hevâsını (içgüdüsel dürtülerini - bedenselliğini - kuruntuladığını) **Tanrı edineni gördün mü?”** (25.Furkan: 43)

Âyetinin kapsamı içinde yaşamak üzere ebedî yolculuğa çıkarız!

ALLÂH ve DİN ADINA KİM YETKİLİ?

“İslâm Dini” ile ilgili, günümüzün en büyük sorunlarından biri de hemen herkesin, başkalarının yaptıklarını ALLÂH ADINA yargılayarak, hükümler vermesi... Herkes, biribirini eleştiriyor; diğerinin, kendi yaptığına uymayan davranışının yanlış olduğunu söyleyerek, “Allâh’ın onun yaptığını kabul etmeyeceği” hükmünü veriyor!

Kişinin cehaleti ne kadar çoksa, bu tür hükümleri de o oranda artıyor!

Öncelikle ve kesinlikle şunu bilelim ki...

Şu anda yeryüzünde yaşamakta olan hiçbir kişi -Nebi ve Rasûl değilse- ALLÂH ADINA değerlendirme ve hükmetme yetkisine sahip değildir! Böyle bir yetkisi olduğunu söyleyen kişi ise, ancak ve sadece akıl hastası olabilir! Böyle birine inanmak ise, cehaletin son sınırıdır!

Biz bütün insanlar, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)’ın bize bildirdiklerine ve **Kur’ân-ı Kerîm’e** dayalı olarak, kişisel yorumlarımızla **“İSLÂM DİNİ” HAKKINDA** düşüncelerimizi dile getirebiliriz. Ama kim olursak olalım, **“İSLÂM DİNİ” HAKKINDAKİ** kişisel düşünce ve yorumlarımız, **DİN ve ALLÂH ADINA değildir!**

Yeryüzünde ALLÂH ve DİN ADINA konuşma yetkisi yalnızca son Nebi olan Hz. Muhammed’e ait idi! O da görevini tamamlayıp âhiret âlemine intikâl etmiştir 1400 küsur yıl önce...

İşte O yüce Zât’tan sonra, herkes, o kaynaktan aldığı ışık nispetinde KENDİ ANLAYIŞI KADARIYLA, DİN HAKKINDA düşünce ve

değerlendirmelerini dile, kaleme getirmişlerdir.

Bizler, kim olursak olalım, birbirimizin ilminden, anlayışından, ferasetinden istifâde ederiz; çünkü bizleri yaratan **Allâh**, her birimize, diğerinde olmayan ayrı bir kemâlât ve özellik bahşetmiştir. Ancak **herkesin bağlanması zorunlu olan tek kişi, Allâh Rasûlü Hz. Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)’dır!**

Bizler birbirimize kişisel kanaatlerimizi söyleyebiliriz... **“Benim bilgime göre...”**, **“Kişisel kanaatime göre...”** gibi başlıklar altında karşımızdaki kişinin sorusunu cevaplayabiliriz... Ancak anlaşılacağı üzere, bu cevaplar hep bizim **“DİN” HAKKINDAKİ** kanaatlerimize dayanan kişisel yorumlardır! Bu mütalaalarımız, kesinlikle **ALLÂH ve DİN ADINA** olmadığı için, kimseye bağlayıcı bir sonuç getirmez!

İşte bu sebeptir ki, kimsenin, kimseyi yaptığı ya da yapamadığı ibadetleri yüzünden eleştirip, **“sen şunu yapmıyorsun öyle ise cehennemliksin”** ya da **“sen şunu yapıyorsun cennetliksin”** diye hükümlendirmesi geçerli olmaz! Herkesin yaptıkları hakkında, **mutlak hüküm ve değerlendirme yalnızca Allâh’a aittir!**

Siz, ilmine güvendiğiniz bir kişiyi kendinize yol gösterici olarak seçebilirsiniz; yaşamınıza, onun öğretilerine göre yön verebilirsiniz... Ama şunu da kesin olarak bilmek zorundayız ki, o öğretilenler de, o kişiye **“GÖRE”**dir! **Allâh ve Din ADINA** kesin mutlak gerçek değil!

Öyle ise, biz kimden bilgi alırsak alalım, kimi hocaefendi, şeyh, âlim, önder kabul edersek edelim; **yalnızca onun fikirlerine ve bakış açısına dayalı olarak, insanları eleştirmekten, yargılamaktan; onlar hakkında hüküm vermekten uzak durup; herkes hakkında mutlak hükmün, yalnızca Allâh’a ait olduğunun farkına varalım!**

Bilelim ki bizler, **“Müminler kardeştir”** işareti ışığında, ilmimizi birbirimizle paylaşıp, geleceğin şartlarına hazırlanmak için varız!

Ve bundan da çok daha önemlisi, **Hakikatimizdeki ALLÂH'ı tanımak** ve ermek zorundayız! Bu dünyadan gittikten sonra, bunun oluşması kesinlikle imkânsız!

Zira biz dünyaya, devlet kurup, saltanat sürmek; insanları güdüp, kendimizi tatmin etmek için gelmedik!

Ve ben, **“HİLÂFET YANLISIYIM!”** Biliyor musunuz?..

BEN “HİLÂFET” YANLISIYIM

Kur’ân-ı Kerîm’e göre, “Allâh insanı yeryüzünde halife olarak meydana getirmiştir”...

Kitap’taki bu açık bildirime göre de, **her insan**, varlığındaki, “Allâh’ın yeryüzünde **halifesi**” olma kemâlâtını fark etmeli; işte bunun sonucu olarak da “**hilâfet**”inin gereğini yaşamalıdır!

“İslâm Dini”nin, **kadını ikinci sınıf basit bir varlık** olarak gördüğünü ileri sürenlerin ruhlarının bile Kur’ân değerlerinden haberleri yoktur!

Kadın-erkek ayırımı yapmadan, “yeryüzünde insanın halife” olarak meydana geldiğini en açık şekilde vurgularken Kitap, nasıl olur da ben bir kadını ikinci sınıf görebilirim..?

Erkek de Allâh’ın yeryüzündeki halifesidir!..

Kadın da!

Bu sebeptendir ki, insan, en kısa zamanda bu “**hilâfet**”in anlamını fark ederek, gereğini yaşamak zorundadır... Yoksa “**hilâfet**”i yaşayamamanın ne demek olduğunu kavradığı anda, artık telâfisi mümkün olmayan bir noktada olacaktır! Ki bunun da sonucu ebedî bir hüsrandır! Ölüm ötesinde bunu elde etme şansı olmayacaktır!

Ben, “**hilâfet**” yanlısıyım; ve herkesin, “**Allâh halifesi**” olmanın sonuçlarını yaşamasını temenni ederim! Bütün çalışmalarım, insanlara bu yolda hizmet verme gayesine dönüktür...

Bu “**hilâfet**”; insanın Allâh’ın güzel isimlerinin işaret ettiği mânâların toplamı olarak meydana getirilmesinin sonucudur! Tasavvufî tâbiriyle, Allâh Esmâ’sının zuhuruyla insan en şerefli **mahlûk** olarak meydana getirilmiştir!

Dikkat edin! Allâh, “İnsanı en şerefli varlık olarak yarattım” derken gene **kadın-erkek ayırımı yapmıyor!** Erkek de en şerefli; **kadın da en şerefli**dir! Allâh’ın yarattığı en şerefli varlıktaki bu vasfı göremeyen ise, otursun kendi gafletine ağılasın!

Evet, **insan**, kapasite olarak, **kadın-erkek ayırımı olmaksızın** “en şerefli” mahlûk ve aynı zamanda da yeryüzünde Allâh “**halife**”sidir! Bu da onun Allâh’ın güzel isimlerinin özelliklerinden meydana getirilişinden dolayıdır...

Kendini et-kemikten ibaret kabul edip, ölümle de yok olacağını sanan insansı, elbette ki “**Hakikat**”inden gelen şerefini ve **hilâfetini** inkâr etmekte; bunun sonucunda da hiçbir değer ölçemeyeceği şeyleri yitirmektedir!

İnsanın, Allâh’ın güzel isimlerinin mânâsından yaratılması şu sonucu getirir...

İnsan, yok olmaksızın, sonsuza dek yaşamına devam edecektir!.. Değişik boyutlardan ve aşamalardan geçerek!

İşte bu süreç içinde, **insan**, kendisindeki Allâh’ın bahşettiği “**hilâfet**” kökenli özellikleri ne kadar tanır ve ortaya çıkartırsa; gereğini Dünya’da yaşarken hissedebilirse; daha sonraki boyutlarda da o nispette hayatı kolaylaşacak, sıkıntılı olaylardan kendini kurtarabilecektir...

Buna karşın, ne kadar kendi hakikatini bilmekten mahrum yaşarsa, o oranda yaşamı cehenneme dönecek, yanışı belki de hiç son bulmayacaktır!

İster kadın olsun ister erkek, insan olarak **“hilâfet”**ini yaşayabilmenin yolu da öncelikle kendi **“Hakikat”**ini bilmekten, tanımaktan, gereğini yaşamaktan geçer! Bunu en kolaylaştıran yol da **İLİM ve ZİKİRDİR!**

İlmi değerlendirecek olan beyin, zikirle kapasitesini arttırabilir. Ve o nispette de **“Hakikat”**ini fark ederek **“ALLÂH AHLÂKİ İLE AHLÂKLANIR”...**

“ALLÂH gibi düşünmek” der Hz. İsa (aleyhisselâm)... Bununla Allâh Rasûlü’nün **“Allâh ahlâkıyla ahlâklanın”** işareti aynı şeydir! Bu işaretler hep, bizleri bulduğumuz toplumun şartlanmalarından ve değer yargılarından arınarak, **Allâh’ın varlığı değerlendirışı gibi değerlendirmeye** yönlendirmektedir...

Bütün bunların gerçekleşmesi ise, yalnızca beyin kapasitemizin arttırılması ve bu kapasitenin gerçek ilimle değerlendirilmesiyle mümkün olur...

İlmi değerlendirmenin yolu da insanın yeni öğrenmekte olduğu her şeye **önyargısız ve objektif** olarak yaklaşmasından geçer!

KOZAYI delip, dışarıya bakmak! Yeni düşüncelere açık olmak!

“DÜN” KOZASINDAN ÇIKABİLMEK!

“DÜN” KOZASINDAN ÇIKIP ÖZE ERMEK

Mevlâna Celâleddin’in çok sevdiğim şu beyti, önemli bir gerçeği vurgular...

“Dünle beraber gitti ne kadar söz varsa düne ait, cancağızım;

Bugün artık yeni şeyler söylemek lazım!..”

Bu ifade, “**müslümanlık**” anlayışı ile ilgilidir; “**İslâm Dini**” ile değil!

Daha önce de çok açık bir şekilde vurguladığım gibi, “**İslâm Dini**”; **zamanüstü evrensel sistem ve düzendir Allâh indindeki...** Bütün **Nebiler bu zamanüstü evrensel sistem ve düzeni**, kendi toplumlarına, anlayabilecekleri değişik şekillerde açıklamışlar; bundan da çeşitli kavim veya Nebiler adına göre, değişik dinler varmış zannı doğmuştur!

“**Sünnetullâh**” denilen, **zamanüstü evrensel sistem ve düzen, asla yenilenmez ve değişmez!** Dünya var olmadan ne ise, bugün de odur; kıyametten sonra da aynıdır! Biz bunun, algılayabildiğimiz kadarına “**doğa kanunu**” da deriz!

Yenilenme, anlayışta, yorumda olur! Yani, **müslümanlık** anlayışında, “**Din**”i değerlendirmede olur! Sistemde değil! Zira, zaman değiştikçe insanların kavrayışları geliştikçe; ilim, irfan, teknoloji, fen ilerledikçe “**İslâm Dini**”ni değerlendirme de o nispette değişir! Dün, sebebi anlaşılamadığı için inkâr edilen pek çok şeyin, bugün sistem ve düzen sonucu önerilmiş çok önemli ve zorunlu bir şart olduğu fark edilir!.. İşte

bu, insanların “İslâm Din”ini anlayışlarının, yani “müslümanlığın” yenilenmesidir; “DİN”in değil!

Mevlâna Celâleddin’in söylediği de “Din”in, günün getirdikleri ışığında yeniden değerlendirilmesi; ve geçmişte kıymeti anlaşılmayan birçok hususun değerinin fark edilmesidir! Bu yapılmadığı takdirde, **Din** anlayışımızı asırlarca önceki insanların şartlarının getirdiği **kozayla kayıtlamış**; pek çok konuda ilerlememize rağmen, “DİN”i anlamada ve değerlendirmede kendimizi geri kalmaya mahkûm etmiş oluruz!..Ve “Dün” kozasından çıkıp, öze eremeyiz!

Oysa **olayın ilerleme doğrultusunda olması** gerektiğine dair **Allâh Rasûlü’nün** bir işareti de vardır... Bu konuda şöyle buyurur:

“Allâh her yüzyılın başında bir müceddid gönderir; dini anlayışı yeniler!”

Bu işaret dahi, görüldüğü üzere, belli aralıklarla, o günün şartları içinde “Din”de yeniden değerlendirme yapmanın gerekliliğini göstermektedir!

Şimdi burada anlaşılması ve yapılması gereken şey şudur...

“DİN”de reform olmaz, çünkü “Din”e form veren Allâh’tır! Ancak “Din”i anlama ve değerlendirmede yeni bir çalışma; diyebiliriz!

Endonezya ve Malezya’dan tâ Fas, Tunus, Cezayir’e kadar uzanan müslüman toplulukları içinde, geçtiğimiz yüzyılın başında bir müceddid çıkmış mı, çıkacak mı; ne zaman çıkar ya da her cemaatin bir müceddidi mi var; bunlara bizim pek aklımız ermez! Bu ilgilileri ilgilendiren bir konu! Ama bizde yaş elliye geçtiği için de, son çok yakın görünüyor!

Öyle ise kendi şahsıma konuşuyorum; öncelikle yapmam gereken şey; tek başıma gideceğime ve kabirde tek başıma meleklerle cevap vereceğime göre... **Kabirde bana, mezhebin ne, tarikatın ne, şeyhin ya da hocaefendin kim diye sorulmayıp; Allâh Rasûlünün**

açıklamasına göre, yalnızca **“Rabbim kim, Nebim kim ve Kitabım ne”** şeklinde sorguya çekileceğime göre...

“Rabbim Allâh” diyebilmem için, öncelikle **“Kur’ân-ı Kerîm’in açıkladığı Allâh”** kavramını çok iyi idrak edip bunun sonuçlarını hissedebilmem!

“Nebim, Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa” diyebilmem için, **“Allâh Rasûllüğünün”** nasıl bir şey olduğunu, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)’ın nasıl bir görev yaparak, bana ne vermek istediğini iyi anlamam ve **O’nu tasdik etmem!**

“Kitabım Kitabullâh’tır” diyebilmem için, **“Kitabullâh’ı OKU’yabilmem”** ya da **“Kitabım Kur’ân-ı Kerîm”** diyebilmem için **Kur’ân-ı Kerîm’in Allâh indînden nâzil olmuş** bir kitap olduğunu fark edip, tasdik etmem gerekir!

Dünya’da bırakıp gideceği, bir daha hiç eline geçmeyecek şeyler için, tüm zamanını harcayan insanın; **akıllı ise, ölüm ötesi sonsuz geleceğini** kurtaracak böylesine önemli bir konuyu ihmâl etmesi elbette ki bağışlanamaz bir olaydır! Akla, mantığa aykırı hikâyeler ve safsatalara bakıp da, onları **“İslâm Dini”** sanarak yüzünü çevirmek aydın bir insana kesinlikle yakışmayan bir davranıştır!

Bizim 33 yıllık çok yoğun araştırmalarımız ve uygulamalarımız fark ettirmiştir ki, **Allâh Rasûlü’nün bize önerdiği her şeyin bir hikmeti; ve bilebildiğimiz kadarıyla bir bilimsel gerekçesi** vardır. Bunları açıklayabiliriz! Ama daha sonrakilerin kendi zaman şartlarına göre olan yorumları, **“İslâm Dini”** ve bizi bağlamaz!

MÜSLÜMANLIĞI DEĞİL, “İSLÂM”I ANLAYIN

Günümüzde aydınlık var Dünya’da; aydınsızlar var!

Entellektüeller var Dünya’da; entelsiler var!

Güdenler var; güdülmeyi isteyenler var!..

Ve...

“İSLÂM” var; “Müslümanlık” var!

Aydın; objektif bir biçimde kaynaklara dayanan araştırmalar sonucu gerçeği bulan, bilendir! Aydınsı ise, aydınlardan anlayabildiği kadarıyla yararlanıp; bunu çevresine satarak parasayı toplamaya çalışandır!

Entellektüeller vardır Dünya’da... Belli katmanda kozasından çıkmış, akılcı bir biçimde bilimsel düşünce ile yaşamına yön vermeye çalışan! Entelsiler var; entellektüellerin bakış açılarından ve yaşam biçimlerinden hoşlanıp, onları taklit eden; onlar gibi giyinmeye, oturup kalkmaya, yiyip içmeye, onlar gibi konuşmaya özenen!

Aydınsızlar ve entelsiler, varoş toplumlarına pırlanta gibi parlayan zirkonlardır! Işıltıları cezbeder o varoşlardakileri! Ama onlar görmemişlerdir; bilmezler ki zirkonların pırlantadan farkını! Dolayısıyla ancak zirkonlar hedefleridir onların! Ve onlar gibi olmak için, çok şeylerini vermeye hazırdırlar; ama “...si” bile olamazlar!

Fıtrî istidat ve kabiliyetleri gereği, gütmeyi sevenler vardır... İdare etmeye, hükmetmeye çalışırlar insanlara; maddi ya da manevî çıkarları

doğrultusunda! Topluluklar oluşturup onlara hükmetmek, buyruklar çıkartmak, yasaklamalar getirmek; **gerçekleşmemiş bilinçaltı militarist yaşam arzularını** tatmin etmek için! Ve için için, güdülmekten, kapıkulu olmaktan hoşlanan; güveni emniyeti bunda bulup; acziyetini böylece gidermeyi tercih edenler, huzur duyanlar vardır!

Dünya’da da, Türkiye’de de bu böyle!

Oysa **Allâh**, insanı “**en şerefli mahlûk**” olarak yaratmış, yeryüzünde kendisine “**halife**” olarak meydana getirmiştir; kimin umurunda!

Evet, **aydınlar ve entelsiler**, elbirliğiyle, güdülenlerin dilinde dolaşan ve pek çok yönüyle akla-mantığa, bilime aykırı olan, kişilerin “**müslüman**”lığını tartışıp; “**müslümanlık**” dinine tâbi olan insanların, Dünya toplumları içindeki geri kalmışlıklarını vurgulayıp, böylece “**İSLÂM DİNİ**”ni eleştirdiklerini sanmaktadırlar!

AydınSI veya **entelsİ** olduklarının farkında ve bilincinde olmadıkları için de, “**İSLÂM DİNİ**” ile “**MÜSLÜMANLIĞIN**” birbirinden çok farklı iki kavram olduğunu; aradaki farkın fark edilmeden, **Din** konusunun ele bile alınamayacağını bilmezler!

Gütme hevesi ve güdülme arzusu içinde olanların zirkon değerindeki fikir ve bakış açılarını, “**İslâm Dini**”nin temelindeki düşünce sistemi diye değerlendirme yaparak; pırlantayı, hiç bilmediklerinden, bir kenara bırakırlar...

Bilgisizlik bîçareleri ne yapsınlar ki; ellerindeki tek kaynak gütme heveslileri ile güdülme arzusu içindekilerin dilinde dolaşan nağmelerdir!

Mevlid okumayı ibadet sanıp, “**kandil**”(!) gecelerini kutlayan; müslüman olmanın ilk şartı olarak kadının başını örtmesini bilen; namaz ya da orucun göktürklerin **gökteki tanrısını** hoşnut etmek için teklif

edildiğini sanan dar anlayışlı kişilerin “**müslüman**”lığına, “**İslâm Dini**” diye bakar ve değerlendirirler!

Mevlid’in Süleyman Çelebi’nin şiiri olup, **Kur’ân-ı Kerîm**’in teklif ettiği ibadetlerle hiçbir ilgisi olmadığını anlamazlar! Ölülere mum dikip kandil yakmanın “**Din**”le hiçbir ilgisi olmadığını; **Mi’râc, Beraat, Kadir** gibi gecelerin değerli saatler ihtiva ettiğini fark etmezler... Şeker ve Kurban bayramlarının olmadığını, **FİTR** ve **Hac** bayramlarının yaşandığını duymamışlardır bile! **Kur’ân-ı Kerîm**’de teklif edilen namaz, oruç, hac gibi çalışmaların, **gökteki tanrının hoşnutluğu** için değil; **kendi geleceklerini kurtarmaları için** önerildiğini hiç anlamamışlardır!

“**İSLÂM DİNİ**”, **ALLÂH indindeki, zamanüstü evrensel sistem ve düzendir! Orijindir; asıldır, zamanla değişmeyendir...** Kur’ân, bunu anlatır!

“**MÜSLÜMANLIK**”, insanların kendi kapasiteleri, şartlanmaları, çevrelerinin örf ve âdetleri, güdenlerinin sınırlamaları içinde “**İslâm Dini**”ni yorumlamalarıdır.

Artık anlayın ki yorumlar “**İslâm Dini**”ni bağlamaz! Orijinini fark etmeye çalışın!

“**Müslümanlığı**” bırakın “**İslâm Dini**”ne bakın!

MÜSLÜMANLIK İLE “İSLÂM DİNİ” ARASINDAKİ FARK

Günümüzde ya iyi Türkçe bilmemekten ya da hiç düşünmeden şartlanma yollu birtakım verileri kabullenme; ve bunların aslını araştırmama yüzünden, “**müslümanlık**” ile “**İslâm Dini**” arasındaki çok önemli farkı hiç fark etmiyor; bu yüzden de çok büyük yanlışlara düşüyoruz! Oysa bu ikisi çok ayrı kavramlardır!

Bu “**Ramazan Bereketi**” sayfasındaki yazılarımda öncelikle amacım, iki çok önemli gerçeği fark ettirmek...

1. “**Tanrı**” kavramı ile “**ALLÂH**” ismi arasındaki çok önemli anlam farkı...³

2. “**Müslümanlık**” ile “**İslâm Dini**” sözcükleri arasındaki çok önemli anlam farkı...

“**Müslümanlık**” ile “**İslâm Dini**” arasındaki çok önemli farka gelince...

“**İslâm Dini**”, Allâh indindeki zamanüstü evrensel SİSTEM ve DÜZEN’dir! ALLÂH, yaratmış olduğu bu zamanüstü evrensel sistem ve düzeni, Rasûlü diliyle insanlığa açıklamıştır... Amaç, insanların günlük kaygı ve arzularından öte, ebedî ve ezelî gerçekleri fark ederek; hem hakikatleri olan Allâh’ı tanımaları; hem de kendilerinde açığa çıkmakta

olan Allâh'a ait özelliklerle geleceklerini, ebedî hayatlarını inşa etmeleridir...

“Müslüman”, Allâh Rasûlü'nün bildirdiklerine anladığı kadarıyla uyandır!

“Müslümanlık”, Allâh Rasûlü'nün bildirdiklerini **kendi kapasiteleri kadarıyla anlayıp yorumlayan** insanların genel kabulüdür! Buna, bütün müslümanlar dâhildir. **Her birimiz**, görgümüz, kültürümüz, yetişme ortamımız, kabiliyet ve istidadımız; bizim yetişmemizde rol oynayan insanların kapasiteleri ve nihayet yetiştiğimiz ortamın toplumsal şartlanmaları ile değer yargıları sonucunda kişisel yorumlarda bulunuruz “DİN” hakkında; ki bu da, **müslümanlığı** oluşturur...

“İslâm Dini” göresel, yani izafî, rölatif yani algılayana göre değişken değildir! Mutlaktır, kesindir, değişmezdir! “Sünnetullâh” da denir bu “SİSTEM ve DÜZEN”e Kur'ân-ı Kerîm'de..

Hangi mertebedeki kim olursa olsun herkes, bu “Sistem”den algılayabildiği kadarını kavrar! Galaktik yapıların oluşumu ve varlığından, genetik veritabanlarındaki bilince kadar, her şey bu “SİSTEM” içinde yer alır ve görev yapar! **Genden galaksiye ulaşan bir zincir içinde insan, kopuk tek başına bir halka değildir elbette akıl sahiplerince!** Basîreti açıklarca! Materyalist zihniyetten kurtulmuş bilimsel altyapılı kişilerce...

Ne çare ki “**müslümanlık dini**” içinde doğup büyümekte; ve bu **kozanın dışında** bir de “İSLÂM DİNİ” olduğunu fark etmemektedir müslümanların çok büyük çoğunluğu! Sonra da sorulmaktadır...

“Kur'ân bu kadar yüce bir kitapsa, niçin müslümanlar Dünya'da geri kalmış toplumları oluşturmaktadır?”

“İslâm Dini” yerine; kapsamı fevkalâde daraltılmış ve bir **kozaya dönüşmüş**, yalnızca şekil ve tapınma dini diye anlaşılmış, **göktanrıdan**

umut beklenen **“müslümanlık dini”** ile daha nereye varılabilirdi ki?..

ALLÂH Kitabını okumak yerine, tavuğun suyunun suyunun suyunun suyu mahiyetinde bile olmayan; sayısız hurafe, safsata ve mantıksızlıkları din niyetine kabul anlamına gelen hikâyeleri, **din esasları sanarak** nereye ulaşılabilir ki?

Bir yol önderinin kitaplarını, belki de **hiç anlamadan okuyup, tekrar etmekle “müslümanlık dini” kozasını delip** asla **“İslâm Dini”**ne ulaşamazsınız!

Herkesten fikir alıp, kendi anlayışınızı kendiniz oluşturmak zorundasınız; çünkü tek başınıza ve kendi hesabınızı sadece kendiniz vermek suretiyle âhirete geçeceksiniz!

Sadece kendi yolunun kitaplarını okutup; başkalarınınkini yasaklayanlar, **“İslâm Dini”**nin yol kesicileridir; **“müslümanlık dini”**nin efendileri gibi gözüксе de!

İmam Gazâlî’den Şahı Nakşibend’e, Abdulkâdir Geylânî’den Hacı Bektaşî Velî’ye, Mevlâna’dan Saidî Nursî’ye kadar önde gelen ne kadar düşünür ve hâl ehli varsa hepsini okuyup; onların teker teker **“İslâm Dini”**ni nasıl anladıklarını görüp, bundan sonra da kendi anlayışınızı kendiniz bina etmek zorundasınız; taklitçilikten, güdülen olmaktan kurtulmak, **“İslâm Dini”** ile tanışıp **“Hakikat”**e ermek için!

İnsanların ve müslümanların, **“İslâm Dini”**ni **maddeci bakış açısından** arınmış olarak yeniden değerlendirmekten başka kurtuluş yolu yoktur!

MATERYALİST MÜSLÜMANLIK

Bir kısım müslümanlar, materyalist düşüncenin tesirlerinden kendilerini kurtarabildikleri zaman, **İslâm Dini**'ni çok daha iyi anlayacak; **İslâm Dini**'nin açıkladığı muhteşem boyutsallığı ve “**DİN**”in işaret ettiği **SİSTEMİ** fark edeceklerdir!

Ne demek, müslümanların materyalist düşüncenin tesirlerinden kendilerini kurtarmaları?..

“**İslâm Dini**” başlıca iki yorumla günümüze uzanmıştır;

1. Tasavvuf yolundan yetişip hakikate erenlerin, bunu çeşitli şekillerde açıklayan düşünceleri...

2. Tasavvuf ilminden ve irfanından yoksun; gözü ve kulağı kadar düşünüp, ardına geçemeyen; madde boyutunun ötesini değerlendiremeyip, insanı kuru beden ve bir de onun içine gönderilmiş(?) ruhtan ibaret sayarak, **ötedeki bir tanrıya tapınmak ve insanları da buna zorlamakla** gününü geçiren hocaların fikirleri!..

Birinciler, **Allâh Rasûlü**'nün “**BEDENLERİNİZ RUHLARINIZDIR; RUHLARINIZ BEDENLERİNİZ**” işaretindeki sırrı da anlamış olarak; önce, insanı beden ve ruh ötesi bir bilinç varlık olarak fark etmişler; daha sonra, **mutlak varlığın yalnızca Allâh'a ait olduğunu** hissedip, bunun getirisini yaşamışlar; ve dahi bunun ötesinde, algılanan tüm **âlemlerin bir hayal olduğunu, algılanan birimselliğin algılayanın özelliğinden ileri geldiğini saptayarak, “ÂLEMLERİN ASLI HAYALDIR”,** demişlerdir yüzlerce yıl önce! Hatta bunların da ötesine geçerek, **tüm**

varlıkların özelliklerinin her bir zerrede mevcut olduğuna şehâdet etmişlerdir; **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)’ın 1400 küsur yıl önceki “**ZERRE KÜLLÜN AYNASIDIR**” açıklamasında olduğu gibi!

1400 yıl sonra batı bilimi nereye ulaşıyor?..

Daha 1900’lerin başında maddenin özüne inerek onun atomlardan oluştuğunu keşfediyorlar! Günümüzde ise, **madde** diye bir şeyin **var olmadığını**; atom boyutundaki bileşik dünyanın, göz algılama kapasitesi sebebiyle ayrı ayrı birimler ve madde yapılar olarak kabul edildiğini, fark ediyorlar...

Hatta çok yakın bir tarihte, Amerika’nın en önemli beyin araştırmaları merkezinin direktörü olan **Stanford Üniversitesi** nörofizyologlarından Prof. **Karl Pribram** tarafından, **beyin hücrelerinin çeşitli frekansları değerlendiren bir merkez olduğu**; beynin, “**holografik**” esasa göre çalıştığı açıklanıyor!

Gene aynı tarihlerde, **Einstein**’ın talebesi ünlü fizikçi **David Bohm** tarafından da, algıladığımız dış âlemin **kuantum fiziğine** dayalı olan “**holografik**” sisteme göre var olduğu anlaşıyor; ve bu gerçekler **Michael Talbot** tarafından derlenerek “**Holografik Evren**” kitabında yayınlanıyor!

Bütün bunlar neyi açıklıyor?.. Şunu...

Beynimiz, zaman ve mekân kavramlarının ötesinde, derindeki bir varlığın hükmünün, başka bir boyuttan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarının, matematiksel olarak değerlendirerek, gördüğümüz yapılara dönüştürücüsü...

Ve bu sonuç **Pribram** için “**Dünya’nın gerçekte mevcut olmadığını**” idraka yeterli! En azından kabul ettiğimiz gibi var olmadığına...

Dışımızda(!?) bir dalgalar (wave) ve frekanslar okyanusu mevcut; ve beynimiz, bu dalgalar okyanusundan derlediklerini şu anda

algıladığımız şekle dönüştürüyor! Biz bu konuyu, çok detaylı bir şekilde **“TEK’İN SEYRİ”** isimli kitabımızda açıklamaya çalıştık...

Çok asırlar önce, keşif ya da fetih yollu **“hakikat”**e eren **Allâh velîleri** ise bu gerçeğe şöyle değinmiş:

“ÂLEMLERİN ASLI HAYALDİR”!..

“SADECE ALLÂH VARDIR; BUNUN DIŞINDA ALGILANAN HER ŞEY O’NUN GÖLGESİDİR”!..

İşte, madde kavramının esamesinin geçmediği günümüz bilim dünyasının tespitleri... Ve bundan asırlar önce, bu gerçekleri benzetme yollu dile getirmeye çalışan **İslâm sûfilerinin dedikleri!..**

Diğer yandan, bütün bunları hiç duymamış; yaşamı yalnızca madde boyutunda, maddeye dönük bir biçimde değerlendirmeye çalışan müslüman din(!) bilginleri(!)...

Yedi kat semâ dendiğinde, boyutsal derinlik ve katmandan habersiz, gökte yedi tabaka bulmaya çalışan; **Rasûlullâh** yedi göğü aştı **mirâc’da**, dendiğinde, gök tabakalarının yedisini aşıp, **göktanrının huzuruna gittiğini sanan**; atomaltı boyutun değerlerinin **“semâ”** kelimesi ile anlatılmaya çalışıldığını hiç fark etmeyen; **“İslâm Dini”**ni beş duyuya dayalı zaman-mekân kavramları içinde anlamaya çalışan materyalist müslümanlar!

Mecazı, **“Hakikat”** sanıp; **“Hakikat”**i, mecazda arayan saf müslüman kardeşlerim!

Artık, materyalist felsefenin de tesiriyle gelişmiş **ötendeki tanrı** anlayışına dayalı **“müslümanlık”**tan, **Allâh’ın evrensel sistem ve düzeni olan “İslâm Dini”**ni fark etme ve bunun gereklerini yaşama noktasına gelmeliyiz! Bunun için de, bizi bu **koza içine hapseden yanlış bilgilerden arınmalıyız!**

“İslâm Dini”ni deşifre eden tasavvuf erenlerinin eserlerinde açıklanan düşünce sistemi ve bakış açısıyla, son yıllardaki bilim dünyasının verilerini bir araya getirerek **“ALLÂH İNDİNDEKİ DİN”in** ne olduğunu anlamaya çalışmalı; ve bunun gereklerini de elden geldiğince yaşamalıyız.

Rasûlullâh’a gelen ilk âyet “OKU”dur! Rasûlullâh’ın ve Kurân’ın müslümanlara tavsiyesi “ilim öğrenin”dir!

“HİKMET MÜMİNİN YİTİĞİDİR; ONU NEREDE BULURSA ALIR...”

uyarısı, **ilmin hangi kaynaktan gelirse gelsin değerlendirilmesi** yolundadır...

Soru sormayı yasaklayanlardan kaçın ve uzak durun!

İlmi yasaklayan ve kendini tabu kabul ettirenlerden kaçın ve uzak durun!

Dünya’ya bir daha kesinlikle geri gelmeyecek ve bu defa edinemediğiniz ilmi bir daha asla elde edemeyeceksiniz...

“İslâm Dini”ni maddeci, şekilci; şartlanma yollu taklitçi bir zihniyetle değerlendirmek, bize, öğrenmiş olduklarımıza göre, kesinlikle mümkün değildir...

İlim her müslümana farzdır! Ezberleyerek değil; idrak ederek! Bunun için de tek yol vardır, “kökten dinci” olmak!

BEN “KÖKTEN DİNCİ”YİM!..

BEN KÖKTEN DİNCİYİM!

Fark ettiniz mi bilmem, ben bir “**kökten dinci**”yim!

Benim **zâhirde** köküm **Allâh Rasûlü’ne** dayanır...

Benim **bâtında** köküm **Allâh’a** erer!

Allâh indindeki Din İslâm, Dinimdir!

Allâh kelâmı, kitabımdır!

Sadece bir okur-yazarım!

Kitabullâh’ı “oku”rum elimden geldiğince...

Allâh indindeki Din İslâm’ı, açıklamaya çalışırım takdir edilmiş anlayış kapasitesince...

Bâtında, varlığım **Hakk’a** aittir... Zâhirde hitabım, halkadır!

Secdem âlemlerin Rabbi olan **Allâh’adır**; bilirim ki, **sistemde** bir “**hiç**”im!

Kulluğuyla şerefleştirmiştir; tüm insanlığa ve mahlûkata, hiçbir ayırım yapmadan, takdirimde olan hizmeti en büyük nimet bilirim!

İnsanları ve mahlûkatı yargılama, değerlendirme, yönlendirme benim ne görevimdir, ne de hakkım; çünkü ben **Abdullâh’ım**! Takdir ve hüküm ise âlemlerin Rabbi olan “**ALLÂH**”ındır!

Evet, ben “**kökten dinci**”yim!

Allâh Rasûlü’nün getirdiği gerçeklerin herkes tarafından duyulmasına hizmet veririm... Ve orada biter benim görevim!

Çünkü ben “**kökten dinci**”yim!

“Tebliğ et, budur senin görevin; sen onlara zorla uygulatıcı değilsin” hükmü benim başımın tâcıdır.

Allâh Rasûlü’nden bu yana gelmiş herkesi dinler, okur, edebildiğim kadar istifâde ederim; ama tek mutlak kaynağım, **Kitabullâh ve Allâh Rasûlü’dür!**

Kim, hangi yoldan, hangi anlayıştan, hangi topluluktan, hangi ırktan ya da milletten kabul ederse etsin kendisini; hiçbir ayırım söz konusu olmaksızın hepsine sevgi duyarım; hizmeti görev bilirim!

Zira **“kökten dinci”**yim ben!

Allâh indîndeki Din’dir, benim Dinim!.. **İkândır** artık benim imanım!

Evet, **“kökten dinci”**yim ben!..

Görüşümün kaynağı **“El Basıyr”**dir! **O** dilemese değerlendiremem! Algılamamın kaynağı **“Es Semi”**dir! **O** takdir etmemiş olsa algılayamam! Konuşup yazmamın müessiri **“El Mütেকellim”**dir! **O’nun** lütfu ve takdiriyle aşikâr olmaktadır bilgilerim!

Allâh Rasûlü, tüm insanlara, **yaşamın ve ölüm ötesinin gerçeklerini bildirmek için gelmiş** ve bu görevini de hakkıyla ve kemâliyle yerine getirmiştir...

Ben, **“kökten dinci”**yim!..

Allâh Rasûlü’nden öğrendiklerimi, ayırimsız bir şekilde insanlarla paylaşırım... Ötesi, hiç sorunum değildir! **Zorlayıcı, uygulatıcı, kabul ettirici değilim ben!**

“Kökten dinci”yim ben!

Haddimi bilirim; önderlik, liderlik, hocalık, efendilik, şeyhlik taslamam... Yalnızca, öğrendiklerimi paylaşırım! Çünkü kulum ben; **Q’na** efendilik taslamak yakışmaz bana!

Zira dedim ya, **“kökten dinci”**yim ben!

Bilirim bildiririm, hayatta en değerli şey **Kitabullâh**'ta yazılı olanlardır!.. Ve de onu **“OKU”**yabilmektir! Gereklerini kavrayıp, yaşayabilmektir! Ve bilirim bildiririm ki bu da ancak **Allâh**'ın takdir edip kolaylaştırdıklarına nasip olacaktır! Bu sebeple dahi, kimseyi hatalı, kusurlu, eksik noksan görmem; takdir Yaratanına aittir, der geçerim! Ben kavgaya, **tartışmaya değil, bildiklerimi paylaşmaya** geldim!

İşte böylece, hâlis muhlis **“kökten dinci”**yim ben!

Temenni ederim ki **“Dinin köküne”** erdiresin **Allâh bütün insanları; Allâh indindeki sistemi ve gerçeği** fark edip, geleceklerini en güzel şekilde inşa ederek cennete gireler!

“Ben”, diyorsam bağışlayın, bu yalnızca ifade gereği; dedimdi ya, bildirildi ki, **“Hiç”**im, gene ben!

Zira, **“Oku”**dum takdirimdeki kadarıyla **Kitabullâh**'ı!

“OKU”MAK!.. NEYİ?..

HZ. MUHAMMED NEYİ “OKU”DU?

En çok sevdiğimiz şey tartışmak; en sevmediğimiz şey de tartıştığımız şeyin aslını araştırmaktır! Yaptığımız tartışmaların pek çoğu kulaktan dolma, duyuma dayanan verilere dayanır... Sözlerimizin, düşüncelerimizin ne dereceye kadar mantıklı ve makûl olduğunu hatıra bile getirmeyiz!

Bugün gerçeğini hiç düşünüp araştırmadığımız bir konuya dikkatinizi çekmeye çalışacağım...

HZ. Muhammed (aleyhisselâm) okuma-yazma biliyor muydu?

HZ. Muhammed (aleyhisselâm) neyi “OKU”du?

Yüzyıllardır insanlar ikiye bölünmüş tartışıyorlar; acaba HZ. Muhammed (aleyhisselâm) okuma-yazma biliyor muydu, yoksa bilmiyor muydu?

Kimi diyor, O okuma-yazma bilmiyordu “Ümmî”ydi!.. Kimi de diyor, biliyordu; “Ümmî”nin anlamı başkadır!

Bir an durun ve **hatırlayın o an’a ait bilgileri!**

“OKU” hitabı geldiğinde, HZ. Muhammed (aleyhisselâm)’ın eline yazılı bir metin verilmiş miydi?

Elbette ki hayır! Allâh Rasûlü’nün eline verilmiş yazılı bir metin yoktu!

Peki, yazılı bir metin eline verilmediğine göre, o kişinin okuyup-yazma bilip bilmemesini tartışmanın âlemi var mıdır?..

Bundan sonra dikkatimizi çekmesi gereken önemli ikinci bir nokta daha vardır...

Eline yazılı bir metin verilmediğine göre; **“OKU”** uyarısıyla **Allâh Rasûlü Muhammed** (aleyhisselâm)’ın neyi **“OKU”ması** istenmişti acaba?..

“HZ. MUHAMMED NEYİ OKUDU?” isimli kitabımızı yazmamıza sebep olan bu konuyu çok özetle biraz inceleyelim isterseniz...

“OKUMAK” kelime olarak iki anlam taşır... Birincisi, **“bakmaya”** dayalı bir biçimde baktığı şeyin ne olduğunu anlamak... İkincisi, **“görmeye”** dayalı bir biçimde baktığı şeyi **“değerlendirmek”**!

“Bakmak” ayrı şeydir; **“görmek”** ayrı şeydir!

Herkes **“bakar”**, ama bazıları **“görür”**! **“Basar”**, bakar; **“basîret”** görür! Yani **“görmek”**ten murat, **gördüğünün anlamını çözüp onu değerlendirmektir...**

Bir şeyi dinleyebilirsiniz, ama o dinlediğiniz şeyi anlayıp değerlendirebilmek güçlü bir akıl, mantık ve muhakeme kuvveti ister... Bunun gibi, **baktığını görmek** de ayrı bir özelliktir!

İşte **“okumak”** da bir anlamıyla baktığın yazılı metni deşifre etmek, çözmek anlamına geldiği gibi; bir diğer anlamıyla da **baktığını görmek; güçlü bir mantık, muhakeme ile ondan yeni anlamlar çıkartmak suretiyle o şeyi değerlendirmek** anlamını taşır...

Konumuz yazılı bir metni **“okumak”** olmadığına göre; Hz. **Muhammed’e** yapılan **“OKU”** hitabının anlamını acaba nasıl değerlendireceğiz?..

Konuyu bir misalle açıklamaya çalışalım... Maç spikerleri veya spor eleştirmenleri çoklukla teknik direktörleri değerlendirirken şu husus üzerinde dururlar... **“Basîretsiz teknik adam maçı okuyamıyor!”** ya da

“maçın birinci devresini çok iyi okudu, buna göre verdiği taktikle takım ikinci devre çok iyi oynadı!”

Demek ki, **“OKUMAK”**, yazılı bir metni çözmenin ötesinde, bir diğer anlamıyla, **seyrettiğimiz şeyin nereden, neden, nasıl gelip, hangi hedefe yönelik akış içinde olduğunu kavramaktır!**

Yani, **“OKU”** hitabıyla, Allâh Rasûlü olarak Hz. Muhammed (aleyhisselâm)’ın, ALLÂH’ın yaratmış olduğu düzeni, SİSTEMİ OKUMASI istenmiştir!

“OKU” hitabının muhatabını iki şıktan biri olarak değerlendirmek zorundayız!

“OKU” istemi ya özel olarak yalnızca Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)’a aittir, genel olarak bizi hiç ilgilendirmez; **“Oku”mak** gibi bir mükellefiyetimiz yoktur! Bu durumda, gerek **Kur’ân-ı Kerîm’in** ve gerekse **Allâh Rasûlü’nün** ne dediğini anlamaya, kavramaya çalışmak gereksizdir! Bize düşen körü körüne, beyinsizce, eğitilmiş bir mahlûk gibi sadece denilenleri yapmaktır!

Ya da...

“OKU” istemi Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)’ın şahsında, tüm ümmetine yapılan bir hitaptır; Hz. **Muhammed’e** inanan herkesin **“OKUMASI”** istenmektedir!

Bu takdirde de, tüm inananlar, ALLÂH’ın yaratmış olduğu YAŞAM SİSTEMİNİ, ALLÂH DÜZENİNİ “OKUMAKLA” görevlidirler!

Bu hususu çok iyi düşünmeli ve anlamalıyız!

“OKUNMASI” istenilen **“SİSTEM”** nedir?..

SİSTEMİ “OKU” MAK

“OKU”mak sözcüğünün ne anlam taşıdığını dün anlatmaya çalıştım... Bugün de “OKU”nması gereken “SİSTEM”in ne olduğunu açıklamaya gayret edeceğim...

Elimizde ve tercihimiz olmayan, eşitliğe dayanmayan bir özellikler bütünü olarak Dünya üzerinde meydana gelmiş bulunuyoruz... Ne doğduğumuz yer, ne ırkımız, ne sülalemiz, ne ana-babamız ve ne de cinsiyetimiz bizim tercihimiz değildir! Kesinlikle başlangıcında eşitlik olmayan bir yarışın içinde bulunuyoruz!

Değiştiremeyeceğimiz bir geçmiş ve oluş sonrasında, elimizden geldiğince yönlendirebildiğimizi düşündüğümüz bir gelecekle karşı karşıyayız! Doğa adını verdiğimiz, Allâh’ın yaratmış olduğu sistemde ise mazerete ve duyguya kesinlikle yer yok!

Aslan, ceylanı ya da bufaloyu yakaladığı zaman, onun tüm haykırışlarına ve karşı koymasına rağmen, **hiç ACIMADAN** canlı canlı onu yemeye başlıyor! Elimizden düşen bir bardak, ne mazeret öne sürerse sürsün, bu geçerli olmuyor ve üzerine düştüğü mermer onun parçalanmasına yol açıyor! Daima güçlü güçsüzü yok ediyor!

Kurban Bayramı denilen **Hac** Bayramında kesilen koyunlara acıma nutukları atarken; kasaptan dışarı çıkmıyor, etsiz sofradan zevk almıyor; kuzu ya da tavuksuz yemek yemiyoruz! Balığa çıkarak, güya stres atıyor; zevk için denizde öldürmeye devam ediyoruz!

Kısacası, güçlünün güçsüzü yok ettiği, kuvvetlinin zayıfı yiyip bitirdiği **SİSTEM ve DÜZEN** içinde yaşıyoruz! Bu her boyutta ve katmanda ve âlemdede böylece cereyan etmede!

İşte böyle bir SİSTEM VE DÜZEN içinde Allâh Rasûlü Hz. Muhammed insanlara şu kesin gerçeği anlatmaya, kavratmaya çalışıyor...

İnsanın, Dünya'nın, galaksinin ötesinde bir Tanrı yoktur; her şeyi kendi ilminde kendi güzel isimlerinin özellikleriyle yaratmış olan SADECE ALLÂH vardır! Dolayısıyla, insanlar tapınma amacıyla ötedeki bir tanrıya yönelirlerse bu boşa emektir! **“Hakikat”**ten gâfil olma sonucunu doğurur bu durum!

İnsan, bu sistem içinde iki ana çalışma yönüyle karşı karşıyadır;

1. Kendi “Hakikati” olan ALLÂH’ı tanımak...

2. Varoluş boyutu, yapısı ve özellikleri sebebiyle birtakım çalışmalar -ibadetler- yapmak suretiyle kendisini ölüm ötesi yaşama hazırlaması...

Sistem, birimin doğal yapısının ve kapasitesinin sonuçlarını yaşaması esasına göre çalışmaktadır!

Kim ne yaparsa onun sonuçlarını yaşar! Bu **“Allâh Sistemi”**nin sonucudur!

İşte bu sebeptendir ki **Kur’ân-ı Kerîm’de** şu hüküm vurgulanmaktadır:

“KİM BİR ZERRE AĞIRLIĞINCA BİR HAYIR YAPARSA, ONU GÖRÜR. KİM DE BİR ZERRE AĞIRLIĞINCA BİR ŞERR YAPARSA, ONU GÖRÜR.”
(99.Zilzâl: 7-8)

Yani, kim karşılaşacağı şartlara, ortama ve o ortamın canlılarına karşı kendini hazırlarsa, bunun sonucunda o zarar görmez! Kim de karşılaşacağı şartlara kendini hazırlamazsa, bunun sonuçlarına katlanmak zorunda kalır!

Allâh Rasûlü, ölüm ötesi yaşam şartlarını insanlara bildirmiş; ve o şartlara göre insanların kendilerini hazırlamaları zorunluluğunu tebliğ etmiştir!

İnsanlar, birine tapınma amacıyla değil; Allâh'ın yaratmış olduğu sistem ve düzen gereği olarak birtakım çalışmalar -ibadetler- yapmak suretiyle kendilerini ölüm ötesi yaşam koşullarına hazırlamak mecburiyetindedirler!

Dolayısıyladır ki bizler, öncelikle **Din** denilen **ALLÂH SİSTEMİ**'nin ne olduğunu çok iyi öğrenmek ve idrak etmek mecburiyetindeyiz! Ki böylece neyin neden teklif edilmiş olduğunu kavrayıp, yapılması bizim için hayatî önem taşıyan çalışmalardan geri kalmayalım...

Bilelim ki...

“İslâm Dini”nde önerilmiş bulunan bütün çalışmaların, teknik, bilimsel, yapısal gerekçeler ile otomatik olarak oluşacak sonuçları vardır! Yapılan tekliflerin hiçbirisi havadan konulmuş karakûşi hükümler değildir!

Sistemin gereği ve sonucu olan çalışma şekilleridir ibadetler ve biz artık **ALLÂH İNDİNDEKİ SİSTEM VE DÜZENİ ÇOK İYİ ANLAMAK ZORUNDAYIZ!**

İSLÂM DİNİ “SİSTEM”İ AÇIKLIYOR

Dostlarım... Lütfen bugüne kadar “**şartlanmaya dayalı din kabulü**” dolayısıyla fark edemediğiniz şu kesin gerçeği fark etmeye başlayınız...

“İSLÂM DİNİ” orijini itibarıyla, bize içinde yaşadığımız “YAŞAM SİSTEM ve DÜZENİ”ni açıklamak; hangi tür davranışların hangi tür sonuçlar oluşturduğunu ve dahi oluşturacağını bildirmek amacıyla gelmiştir... Hangi birimden ne tür bir davranış çıkarsa; o birim, bulunduğu hâlin, ya da üzerinde olduğu fiilin sonuçlarına katlanmak zorundadır, bu sisteme göre!

Doğa kanunları denilen, fark ettiğimiz ya da fark edemediğimiz tüm kanunlar ve prensipler, gerçekte **Allâh düzeni ve sistemidir**; kim bunları değerlendirmezse veya dikkate almazsa sonuçta pişmanlık içinde bu davranışının neticesine katlanır!

Kur’ân-ı Kerîm’deki şu âyet bu gerçeğe işaret eder:

“...yetefekkerûne fiy halkıs semavati vel ard = semâların ve arzın yaratılışını (günün getirisi ölçüsünde evren ve derûnu ya da beyin indinde bedenin yeri ve özelliklerini) **tefekkür edip; “Rabbimiz, bunları boş yere yaratmadın! Subhan’sın** (yersiz ve anlamsız bir şey yaratmaktan münezzeh, her an yeni bir şey yaratma hâlinde olansın)! (Açığa çıkardıklarını değerlendirmemenin getireceği pişmanlıktan) **yanmadan bizi koru”** (derler).” (3. Âl-u İmran: 191)

Kapsamlı akıl sahibi insanların, **evrendeki oluşumu değerlendirmek** suretiyle **“Allâh sistem ve düzeni”**nini tanımaları gereğine işaret eder

bu âyet... Bunun gibi daha pek çok âyet vardır ki onlar da, insanların, **mevcut yaşam sistemini değerlendirerek, bu yoldan “Allâh Sistem ve Düzeni”ni anlamalarını teşvik eder.**

“Ne ekersen onu biçersin” sözü bu sistem gerçeğinin eski bilgeler tarafından özetleniş biçimidir!.. **“Rüzgâr eken fırtına biçer”** sözü del!..

Yani daha önce de vurgulamaya çalıştığım gibi, ne çalışma yaparsanız, onun karşılığını alacaksınız; yarın da, ölüm ötesinde de!

“İNSAN İÇİN YALNIZCA ÇALIŞMALARININ (kendisinden açığa çıkanların) SONUCU OLUŞACAKTIR!” (53.Necm: 39)

Âyeti de bu kesin gerçeğe işaret eder... İşbu sebeptendir ki, yukarıda, **ötenizde varsaydığınız bir tanrının**, inkâr veya ihmâl ettiğiniz çalışmaların karşılığı olarak vereceği bir şey yoktur!

Allâh Rasûlü’nün size ölüm ötesi yaşam şartları gereği olarak, yapmanızı önerdiği çalışmaları yaparsanız, **ALLÂH SİSTEMİ** sonucu onların getirisini elde edersiniz.

Kur’ân ve Allâh Rasûlü önerilerini dikkate almaz; yapmanız zorunlu olan bu çalışmaları ihmâl ederseniz; gene **ALLÂH SİSTEM ve DÜZENİ** sonucu, çok büyük pişmanlıklar içinde yaptıklarınızın neticesine katlanmak mecburiyetinde kalırsınız!

“Doğrusu biz sizi yakın bir azap (ölüm) ile uyardık! O gün kişi, ellerinin (kendine) ne takdim ettiğine bakar; hakikat bilgisini inkâr eden de şöyle der ‘Keşke toprak olsaydım!’” (78.Nebe’: 40)

“O süreçte hiçbir nefse en ufak bir şey zulmedilmez... Yaptıklarınızdan başkası ile cezalandırılmazsınız (yaptıklarınızın sonuçlarını yaşarsınız)!” (36.Yâsiyn: 54)

“Yaptıklarınızın sonucundan başka bir şey yaşamazsınız!” (37.Sâffât: 39)

Örnek olarak verdiğimiz bu bir kısım âyetler, kesin olarak şu gerçeği vurgulamaktadır;

Şu anda seni yukarıdan seyredip yaptıklarını yargılayan; yarın senin hakkında karara varacak olan bir tanrı inancı ve bu inanca dayalı din anlayışı bâtıldır, geçersizdir!

Her şeyi ilminde, ezelde, bir amaçla, bir SİSTEM ve DÜZEN şeklinde yaratmış olan “ALLÂH”, Rasûlü aracılığıyla insana bu SİSTEM ve DÜZENİ bildirmekte; ve yürürlükte olan o sisteme, yani ALLÂH yasalarına göre, yaşamına yön vererek, kendini gelecekte karşılaşacağı çok tehlikeli olaylardan koruması teklif edilmektedir...

Ya bu SİSTEMİ anlayıp idrak edecek; ve yaşamımıza ona göre yön vereceğiz; geleceğimiz cennet olacak!

Ya da dedi-kodularla, masallarla, boş hayallerle; safsata ve hurafeleri “Din” sanarak, kesinlikle yapılması gerekli çalışmalara -ibadetlere-boşverip; çok acı sonuçlarına katlanmak mecburiyetinde olacağız!

İsterseniz bundan sonra, bu SİSTEM gereği düzenlemeyi fark edip, “İslâm Dini” kapsamında insana teklife edilen zikir, namaz, oruç, hac gibi çalışmaların anlayabildiğimiz kadarıyla gerekçelerinden, hikmetlerinden söz etmeye çalışalım...

ZEKÂT

Kur’ân-ı Kerîm’de pek çok yerde geçen; “**ekıymus Salâte ve atuz zekât**” = “**namazı ikame ediniz; zekâtı veriniz**” tanımlamasından soruldu bana;

“Niçin bu iki ifade birbiriyle yan yana? Birisi manevî, **Allâh**’a borcumuz; öteki dünyalık, kula borcumuz...”, “Ne bağlantısı var ki bu iki ayrı fiilin, daima ikisi bir arada ifade ediliyor?”...

Allâh’ın bahşetmiş olduğu ilim kadarıyla anlatayım efendim...

“**Hakk’tan alıp halka vermek**” diye anlatılan ve **Mevlevîliğe** mâl edilen bir görüş vardır... Bunun, **Mevlevîlikte** sembolü de “**semâ**” denilen kendi etrafında dönme hareketidir...

Mevlevîlerin bazılarının **Mevlâna Celâleddin**’i taklit ederek yaptıkları bu dönüşte en önemli nokta ellerin durumudur... Sağ kol yukarı kalkık vaziyette; sağ avuçta göğşe bakar bir hâldedir... Sol kol ise sol yana iyice açılmıştır yaklaşık 75 derecelik bir açıyla... Sol avuç içi ise yere bakar, el parmakları aralıklı olarak...

İşte bu görünüş, “**sağ elle Hakk’tan alıp, sol elle halka dağıtmanın**” sembolüdür... Hızlı bir dönüş, gözün gördüklerinin kaybolmasını, fâni dünya değerlerinin ortadan kalkıp, “**Allâh**” isminin mânâsına “**urûc**” etmeyi ifade eder...

“**Namaz**”, **Hakk’a urûctur boyutsal anlamda!**

“**Zekât**” da **Hakk’tan aldığını halka dağıtmaktır!**

Böylece görürüz ki aslında bu iki fiil bir bütündür!

“Allâh”, “Rahm” sahibidir!.. “Rahmân”dır! “RAHIYM”dir!.. “Üretir” ve ürettiğini korur, muhafaza eder; aşikâre çıkma zamanı gelinceye kadar; sonra da açığa çıkartır! İşte bu, O’nun rahmetidir!

Her şey, bu yoldan **“Allâh”ın “Rahm”inden** yaratılmış, üretilmiştir!

Âlemler ve âlemlerden biri olan kâinat, **“Allâh”ın “Rahmet”** sıfatından yaratılmıştır! Karşılıksız olarak **“üretir”**, var eder!

Kâinat, Allâh’ın zekâtıdır!

“Ürettiğinin” bir kısmı **“Rahmân”dan** gelendir... Acıyla karışık nimettir üretilen... Bir kısmı **“Rahıym”den** gelen üretimdir, sırf nimet olarak!

Besmelenin bir anlamı da anlayabildiğimiz kadarıyla şudur...

“Bismillâh’ir Rahmân’ir Rahıym”

“Varlığımın hakikati olup “Allâh İsmiyle İşaret Edilen”in Rahmetiyle üretiyorum; ki bu rahmet bir yönüyle acıyla karışık olsa dahi neticede sırf nimettir, mutluluk getirir.”

“Allâh İsmiyle İşaret Edilen” mutlak varlığın yeryüzündeki sembolü, **“anne”dir!**

“Anne” üretir ve karşılıksız olarak verir!

“Anne” de **“rahim”** sahibidir; yavrusunu orada üretir! Ürettiği yavrusunu kâh **“Rahmân”iyet** yönünden nimetlendirir, terbiye için azarlar, cezalandırır, onun hoşuna gitmeyecek kurallar koyar... Hep onun iyiliği için! Kâh da en güzel şeyleri yedirir, giydirir, gezdirir; **“RAHIYM”iyeti** yönünden!

“Allâh” ismiyle işaret edilen, “Rahm”den yaratıp ürettiklerini koruyup onlara karşılıksız vermektedir her an; **“anne”, “rahiminde”** ürettiklerine karşılıksız vermektedir ömür boyu!

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) şöyle uyarmıştır bizi:

“ALLÂH AHLÂKIYLA AHLÂKLANIN”!

Allâh ahlâkıyla ahlâklanıp, karşılıksız verebilmektir, zekât!

Zekât vermek, Allâh ahlâkıyla ahlâklanmanın bir yoludur!

Zekât, tasarrufunda olanı karşılıksız vermektir!.. En alt sınırı da kırkta bir veya yüzde ikibuçuktur!

Sonsuz olan, sonsuz **zekât** vermededir!..

Sonlu olandan da sınırlı zekât vermesini istemektedir **“zekât”** adı altında!

İnsanda zekât, **“Hakk’tan alıp, halka vermedir!”**

Hakk’tan aldıklarından neyi verirsen, zekât olarak, karşılıksız olarak; Allâh’ın kurmuş olduğu düzen ve sistem gereği, o gelir sana, misli misli!

Bir yerde şu soruldu bana:

- Pek çok zengin, çok büyük rakamlarda zekât veriyorlar; para veriyorlar, giysi veriyorlar, yiyecek-içecek veriyorlar, binalar yaptırıyorlar... Fakat hiçbirisinde manevî ilimler gelişmiyor, irfan sahibi olmuyorlar, maneviyata geçemiyorlar! Bunun sebebi nedir?

- **“Allâh” İsmiyle İşaret Edilen’in Anayasasındaki “Sistem ve Düzen”, ne verirsen misli misli o gelir sana!..** şeklindedir.

Para dağıtırsan, misli misli para gelir; bina dağıtırsan, bina gelir; ilim dağıtırsan, ilim gelir; bân ilmi, maneviyat dağıtırsan o yoldan sana açılım olur!

Zenginler zekâtlarını neyle ve nereye veriyorlarsa o yoldan da karşılığını alıyorlar! Patlıcan tohumu ekip, gül yetişmesini bekleyemezsin!

Maddiyat verip, maneviyatta yer almak istiyorsan, en azından insanlara manevî bilgileri -sohbet, kitap ya da kaset olarak- zekât

vermelisin ve o konuları onlara ulaştırmalısın ki, sana da maneviyatın kapısı açılsın!

- Yani zekâtımızı para olarak vermeyip; ilim olarak sohbet olarak mı verelim?

- Hayır bunu demedim!.. Zekâtının paraya düşen miktarını, insanlara ebedî hayatı kazandıracak olan ilimleri oluşturacak kitap ve kasetler olarak dağıtıp, onların en kısa zamanda gerçekleri anlamasına vesile olurken; öte yandan da maneviyat ilmini öğrenip bunu onlara anlatmak suretiyle, zekâtın yani karşılıksız vermenin **manevî tarafını edâ edesin!**

Bu niçin böyle..?

Kısaca bunu da açıklamaya çalışayım...

Allâh'ın kurmuş olduğu sistem ve düzen gereği, insanda meydana gelen her şey beyin aracılığıyla ortaya çıkar, fark edilir hâle gelir!

Beyinde hangi konu ağırlık kazanırsa, o konu üzerinde beyindeki açılımlar genişler ve alışları artar!

Verme fiili, beyinde ilgili alandaki kapasitede genişleme oluşturur!.. Hangi fiiller kişiden açığa çıkarsa, o fiillerin kökeni olan hücre bloğunda büyüme, gelişme olur; o alanda faaliyet gösteren hücrelerin sayısı artar!

“Anlamasan da ibadet et” önerisinin ardındaki gerçek budur!

Fiiller, açılımları zorlar ve yeni kapasiteler meydana getirir...

Netice; zekâtını hangi yoldan neye dönük olarak verirken, karşılığını da aynı yoldan, misli misli alırsın! Maddiyata dönükse, o yoldan; maneviyata dönükse, o yoldan!

İnsanlığın şerefi, insanın pırlanta tacı olan ilim sahibi olmak isteyenlerin, bu çok önemli hususa dikkat etmeleri zorunludur!

BEYİN ve ZİKİR

“DUA ve ZİKİR” isimli kitabımızda son derece detaylı olarak şu gerçeği açıklamaya çalıştık...

Gerek DUA ve gerekse ZİKİR; insan beynindeki kullanılır kapasitenin artarak, kendisindeki Allâh tarafından bahşedilmiş olan özellik ve kuvvetlerin açığa çıkması için yapılan çalışmalardır! Kişi, aynı zamanda, bu çalışmalar ile ölüm ötesi bedenini de inşa etmektedir...

Sen, Allâh’ın ilminde, O’nun güzel isimlerinin özellikleriyle yaratıldığın için, Allâh isimlerinin işaret ettiği mânâlar, özellik olarak senin beynde açığa çıkmaktadır. Allâh’ın güzel isimlerini beynde tekrarladığın zaman, bu isimlerin özelliklerinin beynde daha da gelişmesini sağlamış olursun...

ALLÂH’ın “İRÂDE” sıfatının adı olan “MÜRİYD” ismini, mesela her gün diyelim ki üç bin defa civarında tekrarladığın zaman; birkaç ay içinde **irade** kuvvetinin arttığını görürsün!.. İrade zayıflığı yüzünden gerçekleştiremediğin pek çok şeyi, kendini zorlamadan başardığını fark edersin hayretle!

Buna ilave olarak, Allâh’ın “KUDDÛS” ismini de her gün yine bu sayı civarında tekrar eder ve yanı sıra “KUDDÛS-ÛT TÂHİRÜ MİN KÛLLE SÛİN” duasını da üç yüz veya beş yüz defa tekrarlarsan; kendini hiç

zorlamadan sigara veya uyuşturucu ya da alkol alışkanlığından kurtuluverirsin!

Acaba öyle mi?...

Deneyen görür! Sadece üç-beş ay buna devam edin, yeter! **İsterseniz inanmadan!**

Çünkü, bu **zikir olayı tamamıyla teknik bir olaydır; sonuçlarının oluşması inanca bağılı değildir!** Biz bunun sayısız örneklerini gördük...

Bu önerdiğimiz zikri, bize inanmayarak, sırf denemek için uygulamaya başlayan; bir yandan meyhanede içkisini yudumlarken, bir yanda da bu zikirlere devam eden nice kişi, o alışkanlıklarından çok kolaylıkla kurtuldular...

Zikir, beyinde belirli anlamlar taşıyan kelimeleri tekrar etme çalışmasıdır... **Zaman ve mekânla, inançla kayıtlı değildir!**

Zikrin, beynin çalışan bölümünün kapasitesini, zikredilen mânâ istikametinde arttıran bir çalışma sistemi olduğunu; Türkiye ve Dünya’da ilk defa 1986 yılında yayınlanan “İNSAN ve SİRLARİ” isimli kitabımızda; daha derinliğine detayları ile de “DUA ve ZİKİR” isimli kitabımızda açıkladık...

Zikrin, yani kelimelerin beyindeki tekrarının, **beyinde yeni hücre bloklarını devreye sokma çalışmaları olduğunu** tasdik eden ilk bilimsel makale ise 1993 yılı Aralık ayında Dünya’nın en ünlü bilim dergisi olan “Scientific American”da **John Horgan** imzasıyla yayınlandı... Uzun yıllar yapılan yoğun laboratuvar çalışmaları sonucu açıklanıyordu bu makalede...

Sonuç; her yeni öğrenilen ve tekrarlanan kelimeler, beyinde o zamana kadar boş-âtıl duran hücre gruplarını devreye sokarak beynin çalışan kapasitesini arttırıyordu!

Siz, **Allâh**'ın belirli isimlerini beyninizde, bir süre, belirli bir düzen içinde tekrar ettiğiniz zaman, otomatikman beyninizde o anlam doğrultusunda bir kapasite oluşuyor; böylece kişiliğinizi o anlam istikametinde geliştiriyorsunuz!

İster inançlı olun, ister inançsız, bu hiç fark etmiyor! Çünkü bu **Allâh'ın Sistem ve Düzeni!**

SİSTEMİN ve DÜZENİN işleyişinin sizin **inançlarınızla hiç alâkası yok!**

Bu konunun anlaşılamayışının en büyük sebebi, **Allâh'ın güzel isimlerinin işaret ettiği mânâlardan oluşmuş bir formül olduğunuzun farkında olmayıp; ibadeti ötenizdeki bir tanrıyla ilişkiler zannedişiniz!**

Oysa, **Ahmed Yesevî'den Yunus Emre'ye, Abdulkâdir Geylânî'den İmam Gazâli'ye, Hacı Bektaş Velî'den Erzurumlu İbrahim Hakkı'ya, Mevlâna'ya** kadar her gerçeğe ermiş **Zât, Allâh'ın insanın “Hakikat”inde olduğuna dikkati çekmiş; ötendeki tanrıya değil, özündeki Allâh'a yönelip O'nu keşfetmeye çalışmanın zorunlu olduğu gerçeği üzerinde durmuşlardır...**

Nitekim, **zikirden amaç da ötendeki bir tanrıyı hoşnut etmek değil; beyin kapasiteni ve buna bağlı olarak anlayış ve idrak kapasiteni arttırarak, özündeki Allâh'ı tanımak;** o güzel isimlerin anlamlarının sende kuvvetli olarak açığa çıkmasını sağlayarak **“Hilâfet sırrını” yaşamaktır!**

Ötedeki bir tanrıdan talep değilse, “DUA” nedir?..

DUA: YÖNLENDİRİLMİŞ BEYİN DALGALARI

“DUA MÜMİNİN SİLAHIDIR!”

diyor **Allâh Rasûlü** (aleyhisselâm)! Acaba biliyor muyuz **“dua”** niçin bu kadar önemlidir?

“Dua” nedir, niyedir; **ötende bir tanrı yok** olduğuna göre kime yapılır? Gelin bu soruların cevabını vermeye çalışalım...

“Dua” yönlendirilmiş beyin dalgalarıdır!

Hatırlayalım daha önce vermiş olduğumuz şu bilgileri...

İnsan, “hakikat”i itibarıyla Allâh’ın bir “Esmâ terkibi”dir... Yani, Allâh’ın güzel isimlerinin işaret ettiği mânâlardan oluşan bir formüldür! Bir diğer ifade şekliyle Allâh insanı kendi güzel isimlerinin mânâlarıyla var etmek suretiyle onu yeryüzünde kendisine “Halife” kılmıştır!

Bu isimlerin mânâları çeşitli dönüşümlerden sonra, takdir edilen şekliyle insanın beyninde açığa çıkmıştır!

“Allâh istemedikçe sizde o istek oluşmaz” hükmünce, **“duanız”,** hakikati itibarıyla **Allâh’a** ait olan bir istektir!

Ama bir de **Allâh’ın “Sünnetullâh”** denilen bir **sistem ve düzeni** vardır!

İşte bu **Allâh’ın** güzel isimlerinin mânâlarından doğan istek, bazen de sizden **“dua”** şeklinde açığa çıkar...

İnsanlar arası ilişkiler her ne kadar, maddeci bakışın tesiriyle **dudaktan kulağa** diye kabul edilirse de; gerçekte **beyinden beyine** şeklindedir! Ve çoğu zaman bunu hisseder, fark edersiniz de, adlandıramazsınız; yeterli bilgi sahibi olmamanız dolayısıyla! **Sezgi**, beynin gelen dalgaları önceden algılamasıdır!

“Dua” özünüzdeki Allâh Esmâ’sından gelir; beyninizden, o amaca yönlendirilmiş dalga olarak açığa çıkar ve hedefe ulaşır!.. Yani, ötendeki bir tanrıdan talep değil, özündeki Allâh’tan çıkan istektir!

Bir diğer yönden **“dua”**, umduklarına ulaşmanın en güçlü silahıdır; özündeki **Allâh’a ait kuvvet ve kudretin** sendeki değerlendirilişidir!

Takdirinde varsa, **“dua”** edersin ve onunla olacağa yön verirsin!.. Oysa **“Hakikat”**te yönlendiren kendisidir; sen değil!

Gece, nasıl Güneş’in parazit oluşturan ışınlamı Dünya’nın arka yüzünde kaldığı için kesiliyor ve kısa dalga yayın çok net alınabiliyorsa; insan beyni de, özellikle gece yarısı ve sonrasında çok hassas hâle gelir ve kuvveti artar... Bu hem alıcılık (ilham) yönünden böyledir; hem de vericilik yani **“dua”** yönünden böyledir... **“İslâm Dini”**nde gecenin önemi buradan ileri gelir...

“Dua”dan mahrum olan, hem özündeki o kuvvetleri kullanmaktan mahrum kalır; hem de o duaların getirisinden! “Dua”, özündeki Allâh’a ait gücün kullanılışıdır!

Allâh Rasûlü’nün çok fazla **“dua”** etmesi, ötesindeki bir tanrıdan bir şeyler talep etmesi anlamında değil; özündeki Allâh’a ait kuvvet ve kudreti istenilenler doğrultusunda kanalize etmesi şeklindedir!

Kişinin **beyin kapasitesi** ne kadar güçlü ise, yayını ve **“dua”**sı da o nispette tesirlidir... **Yalnızca konuştuğunuzda değil, düşündüğünüzde dahi tüm düşüncelerinizi beyin kapasitenizin kuvveti kadarıyla Dünya üzerinde yayınlıyorsunuz... Ve bunlar, aynı frekanstaki bir**

beyin tarafından içime doğdu gibisinden algılanıp değerlendiriliyor... Bir kısım manevî görevlilerin yani “İrşâd kutuplarının” tasarrufu bu yöndendir! “Feyiz” denen şey dahi, güçlü beynin yaydığı ya da yönlendirdiği dalgalarla kişinin beyinde yaptığı açılımdır... Bu konuda çok daha detaylı bilgileri “DUA ve ZİKİR” isimli kitabımızda açıkladık; özellikle okumanızı tavsiye ederim!

“DUA”nın insan yaşamında en etkili güçlerden biri olduğunu size fark ettirmeye gayret ettik bu yazıda... Bilelim ki, **Allâh senden sana icabet edecektir!.. İçinden geçen her şeyi bilmesi de senin O’nun varlığından meydana gelmiş olman ve O’ndan gelenlerin sende açığa çıkması** nedeniyledir!

Kişi hangi hâl veya mertebede olursa olsun, **Allâh Rasûlü** gibi daima “dua”ya devam etmelidir... Ölüm ötesi yaşamda görülecektir ki; kişiye “dua”larının getirisini, hiçbir şey sağlamayacaktır!

Allâh, “dua”nın değerini fark etmeyi ve yaşamımızı “dua”larla olabildiğince değerlendirmeyi, “ruh”umuzu kuvvetlendirmeyi nasip etsin ve kolaylaştırsın!

Sahi, “RUH”umuz nereden geldi?..

RUHLAR EZELDE Mİ YARATILDI?

Bugün çok önemli bir yanılaşa işaret etmek istiyorum... **“Ruhlar ezelde bir yerde yaratıldı da, peyderpey Dünya’ya mı gönderiliyor?”... “DİN” bunu mu diyor..?**

Kesinlikle hayır!

Ruhlar geçmişte ezelde yaratılmış da, şimdi teker teker Dünya’ya bedenlere gönderilmiyorlar! Aksine, her ruh, ana rahminde 120. günde, o ceninin özünden gelen **Allâh kudretinin melekî güç** olarak açığa çıkarttığı tesirle, o varlığın beyni tarafından üretiliyor!

A’raf Sûresinin 172. âyetinde şöyle bir açıklama vardır:

“Hani Rabbin Âdemoğullarından, onların bellerinden (menilerinden, genlerinden) kendi zürriyetlerini alıp; onları kendi nefslerine şahitlendirerek sordu: “Elestu BiRabbiküm = Rabbiniz değil miyim?”, (onlar da) “KALU = dediler, BELA = evet, Şehidna = bilfiil şahidiz”... Kıyamet sürecinde, “Biz bundan kozalıydık (gâfildik)” demeyesiniz!” (7.A’raf: 172)

Âyetin esas vurgulamak istediği gerçeğin fark edilememesi yüzünden, bu âyetin anlamı saptırılarak; tamamen ilgisiz yorumlar ortaya atılmış; bunlar çeşitli asılsız hikâyelerle bezenmiş; ve nihayet bugünkü **asılsız genel kabule** gelinmiştir!

Özetleyelim bugünkü yanlış ve asılsız genel kabulü...

“Allâh, Dünya’ya gelecek ne kadar insan varsa, başka bir mekânda onların toplu hâlde ruhlarını yaratmış; ve orada onlara sormuş; ben

sizin Rabbiniz değil miyim? İnsanların ruhları da, güya orada cevap vermişler; evet sen bizim Rabbimizsin”, diyerek...

Sonra o ruhlar, oradan, teker teker Dünya’ya gelip, ana rahimlerinde oluşan bedenlere giriyorlar; ve sonra da çıkıp tekrar o âleme gidiyorlar...

Ve hatta bazı derin ve kapsamlı düşünce ve bilgi sahibi olmayan kişilere göre, tekâmül için tekrar Dünya’ya geliyorlar! Buna da yeniden Dünya’ya gelerek bir bedene girme anlamına “reenkarnasyon” diyorlar!”

Bu yanlış anlayışa dayalı olarak, “elest bezmi” isimli bir hikâye daha uyduruluyor... Güya, o ruhlar âleminde tanışıp ülfet edenler, burada da tanışmış; sevişenler burada da sevişmiş; orada birbirinden hoşlanmayanlar, burada da birbirinden hoşlanmazlarmış!

Önce işin aslını özetleyelim, sonra da delillerimizi sıralayalım...

Âyetin işaret ettiği anlam şudur Allâhu âlem;

“Allâh insanı İslâm fitratı üzere yaratmıştır” hükmü üzere, her insan henüz sperm hâlinde iken, kendisinde oluşan babasının geninden İslâm fitratının programını alarak dünyaya gelir.

“Onların bellerinden zürriyetlerini alır” ifadesi genetik olarak intikâl eden İslâm fitratının sperm hâlindeki varlığına işaret eder ve vurgular!

Yani, sperm hâlindeyken insan **-BELLERİNDEN ZÜRRİYET ALINDIĞINDA-** fitrat olarak Rabbin bilme yetisine sahip kılınmıştır...

Esasen, genetik olarak bu programla yüklenmiş olan cenin, ana rahminde 120. günde, özünden boyutsal bir şekilde gelen melekî etki ile, “RUH” adı verilen ve beyin tarafından üretilen dalgalardan oluşan, ölüm ötesi boyut bedenini üretmeye başlar!.. Ve ona, yani “ruh”a, tüm zihinsel fonksiyonların hâsılası, dalgalar (wave) şeklinde

yüklenir! Yani, başka bir yerden gelip bedene giren bilinçli bir “ruh” olayı kesinlikle geçerli değildir!

Dünya öncesi yaşamda, bir yerlerdeki ruhlar âlemine dayanak gösterilmek istenen âyeti dikkatle düşünersek, burada “Âdemoğullarının BELLERİNDEN” söz edildiğini fark ederiz... “BEL” olayı ruh boyutuna değil; içinde yer almakta olduğumuz Dünya boyutuna ait bir şeydir. “Bel suyu” menidir, spermin dünyasıdır!

Bu çok büyük yanlış anlamamanın temelinde, “EZEL” kelimesinin “BOYUTSALLIK” ifade eden mânâda anlaşılmayıp, sanki mekânsal bir geçmiş olarak değerlendirilmesi yatmaktadır!

Bu konuda geniş bilgi, “Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU?” isimli kitabımızda vardır. Ayrıca Elmalılı Hamdi Yazır’ın Kur’ân tefsiri olan “Hak Dini Kur’ân Dili” isimli tefsirinin 4.cildinin 2324. sayfasında bu yazdıklarımızın doğruluğunu teyit eden bilgileri bulabilirsiniz... Sayın Süleyman Ateş’in “Yüce Kurân’ın Çağdaş Tefsiri” isimli eserinin 3.cildinin 412.sayfasına da bakabilirsiniz...

İmam Gazâli, “Ravzatüt Talibin” isimli eserinde bu konuyla ilgili şöyle der:

“Çünkü Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem’in ruhu da anneleri tarafından dünyaya getirilmelerinden önce mevcut ve yaratılmış değildi...”

Ruh dışarıdan gelip bedene giren bir şey değilse; çıktıktan sonra da yeniden başka bir bedene girmesi söz konusu olabilir mi?..

REENKARNASYON ve CİNCİLİK

Ben, “ALLÂH” isminin anlamını ve “İSLÂM DİNİ”ni, hakkımda takdir olunan kadarıyla açıklamak için çalışıyorum... “Müslümanlığın” savunucusu değilim!

Ben de dâhil, müslümanlardaki anlayış yanlışlarından, yorum hatalarından doğan isâbetsiz düşünce ve davranışların hiçbiri “İslâm Dini”ni bağlamaz!

“Allâh”ın yaratmış olduğu evrensel sistem ve düzene yani “İslâm Dini”ne göre, her birim, içinde olduğu yapının, özelliklerin ve ortaya koyduğu davranışın sonuçlarını yaşayacaktır!

Mazeretin kesinlikle geçerliliği yoktur!

Sistemin işleyişinde duygusallığa asla yer yoktur!

Geçen geçmiştir; geçmişin telâfisi ise hiçbir şekilde mümkün değildir; ancak içinde bulunduğunuz an’ı değerlendirebilirsiniz! Sistemde asla geri dönüş yoktur! Hele ölüm adı verilen olayla bu bedeni terk edip; “ruh” adı verilen, beyninizin ürettiği yeni bedenle, kabir âlemi veya berzah denen boyutta yaşama başladıktan sonra; **tekrar Dünya’ya geri gelip yeniden bir bedene girerek tekâmül edileceğini sanmak çok önemli bir yanılgıdır!** Çünkü yaşam hep ileriye gitmektedir; hiç geri dönüş yoktur!

Reenkarnasyon niçin geçerli değildir?..

Ruh, dün de açıkladığım gibi, geçmişte, ezelde bir yerlerde yaratılmış da sonra gelip bu bedene girecek olan bir şey değildir ki;

daha sonra da tekrar geri dönüp başka bir bedene girsin!

Var olan her insanın beyni, ana rahminde 120. günden başlayarak tüm yaşamı boyunca kendi ruhunu inşa eder! Bu yüzden de, ölümle bir bedenden ayrılan ruhun, başka bir boş beden bulup onun içine girmesi, diye bir şeyden bahsedilemez!..

Ruhun tekâmül amacıyla yeniden Dünya'ya dönerek bedenlenmesi görüşü tamamıyla tâ Şamanlıktan, Göktürk'lükten gelen, **göktanrı ve yerde de bizler** anlayışından kaynaklanan, **madde ve ruh ikilemi ile yaşamı değerlendirmekten**, yani düalizmden; ve dahi bedenleri yöneten ruhlar varsayımından doğan görüştür!

Ne ruh Dünya'ya tekâmül için geri gelme şansına sahiptir, ne de ruhlarla görüşülür!.. Ne de uzayın derinliklerinden gelmiş canlılar vardır bizim gibi bedenli, ki onlarla görüşülebilir!.. Ve ne de, ben filanca evliyanın ruhuyum, diyerek insanlara görünen, konuşan varlıkların gerçekliliği!⁴

Çeşitli isimler ve görüntüler altında insanların bazılarını kendilerini tanıtan ve “**Cin**” adıyla da bilinen şeytanlar, özellikleri gereği insanlara hükmetmek isterler! Bu vasıfları dolayısıyla da **Kur'ân-ı Kerîm**'de onlara “**şeytan**” denilmiştir!

Şeytan denen bu **cinler**, insanları kandırmak için her kılığa, sûrete bürünüp kendilerini **uzaylı, evliya** ve hatta **peygamber** diye tanıtarak; önce birini kendilerine tâbi kılarlar, sonra da ona inanan binlerce saf iyi niyetli insanı! Oluşturdukları en önemli itikadî sapma, **reenkarnasyon** fikridir... **Cin tabanlı, hemen her bilgi kaynağında bu görülür!**

Falcılığın her türünün esası tamamıyla **cinciliğe** dayanır! **Medyum;** **cinlere aracılık edenlere, cincilere** denir. Konunun detayları da adı geçen kitabımızdadır.

Büyülerin pek çoğunun oluşumunda bu şeytanların katkısı vardır! Bunlardan korunmak için en tesirli şey, bizim bildiğimiz kadarıyla, pek çok defa denenmiş olan **Kur’ân-ı Kerîm**’in öğrettiği şu duadır:

“RABBİ İNNİY MESSENİYEŞ ŞEYTANU Bİ NUSBİN VE AZÂB; RABBİ EÛZÜ BİKE MİN HEMEZÂTİŞ ŞEYÂTIYN VE EÛZÜ BİKE RABBİ EN YAH DURÛN. VE HIFZAN MİN KÛLLİ ŞEYTANİN MÂRİD.” (38.Sâd: 41 – 23.Mu’minûn: 97-98 – 37.Sâffât: 7)

Bu konuda sıkıntıları, korkuları olanlar bu duayı gün içinde 200-300 defa okurlarsa umarım çok büyük fayda görürler... Sadece korunma amacıyla sabah akşam 20’şer veya 40’ar defa okumanın da büyük faydası vardır...

Şeytan denen bu cinlerle ilişki her ne kadar dünyada insanlara geçici bazı menfaatler sağlasa da, kişilerde oluşturulan çok önemli itikadî sapmalar yüzünden ölüm ötesi yaşama dönük pek büyük kayıplar oluşur!

Cinlerin insanlara yaptığı en büyük düşmanlık ise, sürekli olarak her birine, bir diğeriyle uğraşmayı telkin etmeleridir!

Oysa insan, başkasıyla uğraşacağı vakti, kendine dönük değerlendirse; ölüm ötesi yaşamda çok daha kazançlı olur!

Kur’ân, şeytan denen bu cinler için **“düşmanınızdır”** diyor! Değerlendirme sizin!

Ölüm ötesi yaşam deyip duruyoruz... Nasıldır bu yaşam?..

ÖLÜM ÖTESİ YAŞAM NASIL?

Bizim sağlam kaynaklardan edindiğimiz ilme göre, **ölüm ötesi yaşam**⁵ nasıl?.. Bunu çok özetle size anlatmaya çalışacağım...

Bu bizim tespitlerimizdir; kimse kabul etmek zorunda değildir... Aklına mantığına, anlayışına uyan paylaşır; uymayan da böyle de düşünen varmış, der geçer!

İnsan bedeni, dışarıdan aldığı gıdayı, bir organik fabrika hükmünde olan bedeninde analiz ederek biyoelektrik enerjiye dönüştürür... Bu biyoelektrik enerji, hem insan beyninin ihtiyacı olan biyoelektriği oluşturur; hem de sinir sistemi dediğimiz biyoelektrik sistem ile vücudun canlılığını sağlar tüm hücrelere kadar; hem de vücutta bir manyetik alan meydana getirerek ruhu kendisinde muhafaza eder! Beynin aldığı bu biyoelektrik, tıpkı bilgisayarın 220 volt girdisi gibidir...

Gerçekte, beyin ne görür, ne de işitir! Beyin, bir tür bilgisayar gibi çalışır... Sadece kendisine ulaşan çok değişik frekanslı dalgaları, kendisindeki daha önce aldığı verilere kıyaslayarak değerlendirip; bundan bir sonuç çıkartır!

Beyin, bedeni yönlendirdiği gibi, aynı zamanda da **“RUH”**u üretir! Nasıl telepati dediğimiz olay, beyinlerin ürettiği dalgasal iletişim ise, **“ruh”** da aynı şekilde beynin ürettiği dalgalardan oluşmuş ikinci bir bedendir! Beyinle ruh arasında sürekli bir iletişim ve karşılıklı enerji ve bilgi alışverişi vardır... Beyin kendisinde oluşan enerji ve tüm zihinsel fonksiyonların hâsılasını ruhu oluşturan dalga (wave) bedene yükler.

Ölüm, bir tür dönüşümdür... Herhangi bir etki ile beyin durduğu anda, sinir sistemi aracılığıyla tüm hücrelere yaydığı biyoelektrik enerji ayak uçlarından başlayarak kesilir; bu anda **ruh** bağımsız hâle gelerek bedenden soyutlanır!

Artık o andan sonra bilinç, ruh bedenle yaşamına devam eder! Ölüm, bilince hiçbir kesiklik getirmez! Hatta çok zaman, kişi, ilk anda ölümü tattığını bile fark etmez... Şuurlu bir şekilde çevresini algılar ve ağlayıp haykıranlar yüzünden ilk anda paniğe kapılıp, büyük üzüntü duyar! **Bedenin yıkanışını, cenaze namazının kılınışını, gelenleri seyreder; ve en büyük paniği de bedeni mezara konulduğunda yaşar; çünkü bilinçli ve diri bir varlıktır; ancak ne yazık ki bedeniyle birlikte mezara konmak zorundadır!**

Nasıl gündüz yaşadığınız olaylar zorunlu olarak gece rüyanıza girer ve bunu değiştiremezseniz rüyada; aynı şekilde tüm yaşam boyunca kendinizi o beden kabul ettiğiniz için de o anda bedeni bırakıp uzaklaşamaz ve o bedenle birlikte mezarın içinde bulursunuz kendinizi; ve dahi uzaklaşanların ayak seslerini işitirsiniz!.. İsterseniz Dünya’da iken en zengin, veya en yüksek rütbeli ya da en meşhur kişi olun; orada tek başınıza ve tamamıyla yabancı olduğunuz bir ortamdasınız!

Bugün için bedene göre nasıl bir âfakî ve bir de enfüsî görüş varsa; aynı şekilde ruh bedende de bir âfakî ve bir de enfüsî görüş oluşur... Ruh, âfakî görüşüyle cinlerin içinde olduğu boyutta iken; enfüsî görüşle de melekî boyutu müşahede eder; cehennemi, zebânîlerini; cennetin içinde yaşayanları algılar!

Dünya’da yaşarken, **Allâh Rasûlü’nün** uyardığı tarzda çalışmalarla kendini o şartlara hazırlamamışsa; artık o ortamda kesinlikle yapabileceği hiçbir şey yoktur; içinde bulunduğu şartlara ve sonuçlarına

katlanmaktan başka! Kabir azabı denilen şey, burada oluşan yaşam biçimidir...

“Vel bâ’sü ba’del mevt”in anlamı “öldükten sonra kıyamette dirilmek” değil; “ölümle birlikte yeni bir bedenle yaşama devam etmek”tir!⁶

Bu yaşam kıyamete kadar devam eder... **Berzah âlemi** de denen bu âlemde bazıları, yataktakinin rüya görmesi gibi kendi âlemindedir; şehîdler, bir kısım evliya, Nebi ve Rasûller ise serbest dolaşım hâlinde...

Ruh bedenler kıyamet akabinde o şartlara göre yeni bir yapıya dönüşürler, yeni bir bâ’s olur!.. Ve bu bedenlerle “cehennem” denen ortamı geçmeye çalışırlar... Cehennem ortamından kurtulanlar ise bir bâ’s daha geçirerek ruh bedenden **“nûr beden”** hâline dönüşürler; böylece de bu bilinçler, **“nûrânî varlıklar”** olarak cennet boyutunda yaşamlarını sürdürürler... Bu Allâhu âlem milyarlarca yıl sürer!

CEHENNEMDEN NEYLE ÇIKILIR?

Geçtiğimiz 1996 yazındaki üç aylık Londra seyahatim sırasında, Cuma günleri Londra Türk Radyosunda ikişer saatlik canlı yayında bu konularla ilgili pek çok konuşma yaptım; bu arada gelen soruları da bilgim kadarıyla cevaplamaya çalıştım...

Gelen sorular içinde iki tanesi bir hayli enteresandı...

Birinci soru şuydu:

“İnsanların bir kısmı niçin ebedî olarak cehennemde kalacak; oradan çıkıp cennete giremeyecek?”

İkinci soru da şuydu:

“Bütün müslümanlar Allâh’ın varlığından söz edip duruyorsunuz! Hiç Allâh’ı gören var mı insanlık tarihinde, ki buna biz de inanalım?”

Önce şu gerçekleri vurgulayalım...

İstisnasız bütün insanlar “mahşer” denilen genel toplanma ortamından sonra “cehennem” diye adlandırılan ortama gireceklerdir... Bundan sonra **iman sahipleri** oradan çıkacaklar ve “cennet” ortamına geçecekler; **imanı olmayanlar** ise cehennem ortamında ebedî olarak kalacaklardır! Yani cehennemden çıkıp cennet ortamına geçmek, kişinin ameline, çalışmalarına bağlı olmayıp; tamamıyla iman konusuyla ilgilidir!

Cehennemde kalış süresi ile cennetteki mertebesi ise, tümüyle Dünya’da yaptığı fiillerine, çalışmalarına bağlıdır!

Cennete girmek niçin imana bağlıdır?.. Bunu açıklamaya çalışayım..

Bir kısım felç olayları vardır ki, bunlar tamamıyla psikolojik kökenlidir! Bedende patolojik hiçbir problem olmamasına rağmen, kişi kendisinin felçli olduğunu ve bir daha asla yürüyemeyeceğini **vehmederek**; tekerlekli sandalyesinde cehennemini yaşar! Hastalık hastası diyebileceğimiz kişiler kendilerini **etki altında tutan vehim gücü yüzünden, akıllarını yeterince değerlendiremez**, çeşitli kabiliyetlerini kullanamaz; ve böylelikle de hayatlarını ızdıraba dönüştüren cehennemden çıkamazlar!

İnsan, hayatını cehenneme çeviren vehim gücünün üstesinden akılla gelemeyiz!⁷ **Vehim kuvveti** yani “**yoku var sanıp, varı yok sayma**” özelliğinin üstesinden gelecek olan insandaki güç akıl değil, **imandır!** Vehim, akıl ve ona dayalı olan tefekkür mekanizması üzerinde rahatlıkla tasarruf ederken, fiilleri direkt yoldan etkileyen iman karşısında daima yenik düşer! İşte bu yüzden ki “**Dini**” anlaması için akıllıya teklif yapılmış ve iman ederek yürümesi önerilmiştir!

İnsanın, gerek Dünya yaşamındaki cehennemî süreci ve gerekse de ölüm ötesi yaşamındaki cehennemi, hep onda galip gelen **vehim kuvvesinin sonucudur!** Bunun sona erdirilmesi ise yalnızca **iman kuvvesi** ile mümkündür!

Bedeninde fiziki bir arıza olmadığı hâlde kendini felçli sanan kişi, inanacağı kişiyi buldumu yürür! Evhamlı kişi, iman edeceği insanla ya da bilgiyle karşılaşır ızdırabı sona erer...

En dar kapsamlı anlamıyla “**Allâh’a iman**” da, kişiye karşılaştığı zorlukları, “**Allâh’a ait özelliklerin kendisine o konuda yardımcı olacağına ve kendisini o konuda selâmete çıkaracağına iman** sonucunu getirir! Kişi bu iman ile kendisinde cehennem ortamından çıkacak gücü bulur! İsterse zerre kadar imanı olsun! Ama kişinin böyle

bir imanı yoksa, kendisini bildiği güçlerinden ibaret sayıyorsa, **“Allâh”ı anlamamışsa ve iman etmemişse; özündeki Allâh’a ait kuvvelerden mahrum kalacağı için** ebediyen cehennemden çıkamayacaktır! İman etmediği için başkası da, kim olursa olsun ona bu konuda yardım edemeyecektir! Akıllı vehim gücünün etkisi altında olduğu için kendisinin asla yürüyemeyeceğini sanan kişi gibi!

Yani ebedî olarak cehennemde kalacak olanlar, yaşamlarını yöneten **vehim kuvvetinin etkisi altından kendilerini kurtarıp, iman etmeden yaşadıkları için** sonsuza kadar cehennemde kalmaya mahkûm olmaktadır!

Gelelim ikinci sorunun cevabına...

Bu soruyu soran kişinin yürüttüğü mantık şuydu...

Gözle görülmeyen şey, yoktur!!!

Allâh denilen obje de gözle görülmeyeceğine göre; öyle ise yoktur! Madde dünyasının içini açtığımızda **Allâh**’ı göremiyorsak, Allâh yoktur ve biz onun varlığını kabul edemeyiz!!!

Radyo programı sonunda sorulan bu soruya detaylı cevap verme imkânım olmadığı için onu şu soruyla cevapladım:

“Madde dünyasında Allâh’ı göremediğinizi söyleyerek, “yok”luğuna hükmediyorsunuz..! Kullanmakta olduğunuz bu mantıkla bakmaya devam edersek.. Operasyonla beyni açtığımızda içinde “akıl” ismiyle işaret edilen şeyi göremiyoruz! Akılınızı göremediğimize göre, sizin akılsız bir kişi olduğunuza mı hüküm vermeliyiz?”

Telefon kapandı!

Bu soruyu soran kimsenin yanlışı şu idi...

Çeşitli yanlış bilgilerden oluşan düşünüyü dünyasında, ötede bir tanrı varsayıyor; ve ona müslümanların kullanmakta olduğu **“Allâh”** ismini

etiketliyordu! Pek çok **“müslümanım”** diyen gibi, **Kur’ân-ı Kerîm’in açıkladığı “ALLÂH”** ismiyle işaret edilen varlıktan habersizdi!

Kısacası, kafasında tahayyül ve tasavvur ettiği **tanrısına “Allâh” diyor**; sonra da böyle saçma bir şeyin olamayacağına hükmederek, onun yokluğunu iddia ediyordu! Yani, hakkında hiçbir bilgisinin olmadığı şey değil, kendi varsaydığı tanrısı idi inkâr ettiği!

Ve esefle söylemek gerekir ki, müslüman olmayanların veya kendini müslüman kabul edip de **“Allâh İsmiyle İşaret Edilen”i eleştirenlerin** hepsi de, yalnızca kendi kafalarında varsaydıkları tanrılık vasıflı hayallerini dile getirmektedirler!

“Allâh” ismiyle işaret edilen ise bu gibi ilkel tanımlamalardan berîdir!

RAH METİ ÇIĞA DÖNDÜRDÜK

“İslâm Dini” bize ulaşan en büyük rahmettir... Tıpkı yağan kar gibi!

Sayısız yorumlarla oluşmuş müslümanlık anlayışı ise çığa benzer; önüne çıkanı ezer! Zira günümüzde, **“İslâm Dini”** öylesine zorlaştırılmış, öylesine tanınmaz hâle gelmiştir ki, tarifi mümkün değil!

“Kolaylaştırın, zorlaştırmayın; sevdiren, nefret ettirmeyin!”

şeklindeki **Rasûlullâh** uyarısına rağmen, insanları **“İslâm Dini”**nden uzaklaştırmak için ne gerekliyse yapılıyor! Hatta, denilebilir ki **insanlar ile “İslâm Dini” arasındaki en büyük engel müslümanlardır!** Kur’ân-ı Kerîm’in 23 yılda nâzil olduğu unutulup; yeni doğmuş çocuğa çok yararlıdır diye biftek yedirilmeye kalkışılmakta; böylece pek çoğunun yitirilmesine yol açılmaktadır! **Hele camilerdeki, kurslardaki anlatımlarla ürkütülüp, korkutulup kaçırılanların haddi hesabı yoktur!**

Herkes kendi anlayışına uymayan müslümanı **“kâfir”** diye damgalayıp; böylece kendini tatmin ediyor! Hatta, **“katli vacip”** diyerek öldürmeye bile çalışıyor... Oysa bu konuda **Allâh Rasûlü’nün** hükmü çok açık:

“Birisine kâfir derse kişi, eğer muhatabı da imanlı biri ise kendisi “kâfir” olur!”

Gel gör ki bugün Afganistan’da ve daha birçok yerde müslümanlar birbirlerini **“kâfir”** ilan ederek, öldürüp duruyorlar!

“Birbirine kılıç çekerse iki kişi, ölen de öldüren de cehennemdedir!”

uyarısına rağmen!

Türban takmayan veya kravat bağlayanları “kâfir” ilan edenlerin ise haddi hesabı yok! En büyük şaklabanlık ve aldatmaca da, siyasî ya da ekonomik beklentileri olanların, kendilerini desteklemeyenleri “kâfir” ilan etmeleri!

“İslâm Dini”ne ve Allâh Rasûlü’ne göre... Aklı başında yani anlamını tasdik ederek “Lâ ilâhe illâllâh diyen cennete girecektir”!..

İstisnası olmaksızın herkes cehennem denilen ortama girecek; daha sonra da herkes Dünya’daki çalışmalarının karşılığını alacak; oradakilerden bir kısmı cehennemden çıkarak cennete gideceklerdir... Bunların detayları Kur’ân-ı Kerîm’de çok açık bir şekilde anlatılmaktadır...

Dolayısıyla insanları, bunu yaparsan cehenneme gidersin, diye ikide birde tehdit etmek doğru bir şey değildir... Zaten herkesin **“güzergâhı üzerindedir cehennem”**... Önemli olan, yapılan çalışmalarla (ibadetlerle) oradan en az zararla geçmektir!

Kişilerin **teklif edilen** çalışmalardan bir kısmını yapamamaları ne onları dinden çıkartıp **“kâfir”** yapar; ne de bize onları küçük görme hakkını verir... Aksine, **“fâili hakiki”yi görememekten dolayı kendi imanımızı tehlikeye atarız!**

“İslâm Dini” akla ve mantığa hitap eder; akıl özürlüler muhatabı değildir! Nakil Dini de değildir! İnsanlar, **bizâtihi araştırarak, anlayarak, idrak ederek iman ve tasdik ederler!** Nakil dinidir, diyerek, insanları, ezberci ve taklitçi konumuna sürüklemek çok büyük bir vebaldir! **“Eşrefi mahlûk”** ve **“Halife”** olarak var olmuş bulunan insanları, **“Sen anlamazsın, taklit et”** diyerek sürüler hâlinde

gütmenin **Allâh indindeki vebalini** sanıyorum fark etmiyor bir kısım güdenler!

Allâh Rasûlü'nün bildirdiklerine göre;

Öncelikle iman edilmesi gereken hususlar, “**ALLÂH**”a ve “**âhiret**”e yani **ölüm ötesi sonsuz yaşama** imandır! Bunların sonucu da şu iki ana gerçektir:

1. **Ötende bir tanrı** hayal edip ona tapınmamak; **Allâh**'ı anlayıp onu dışarıda değil kendi içinde hissedip; varlığındaki **O'nun** özellikleriyle yaşamına yön vermek!

2. **Âhiret** denilen sonsuz ölüm ötesi yaşamın varlığını idrak edemiyorsan hiç değilse **iman etmek!**

Bunların yanı sıra **Meleklerle, Kitaba ve Rasûlullâh'a** iman etmek gerekir ki o kanaldan gelen bilgilerle yaşamına yön verip; kendini kurtarman için teklif edilen çalışmaları yapasın ve de karşılığını alasın! “**AKIL ve İMAN**” kitabımızı okuyun...

Burada çok önemli bir husus vardır. **Kur'ân-ı Kerîm'deki insanlara** yapılan **TEKLİF** bir paket değildir! Yani, herkes, Kurân'da teklif edilenlerden yapabildiği kadarını yapar! Yaptığı kadarının karşılığını alır; yapmadıklarının da sonuçlarına katlanır! Bizim kimseyi yargılama hakkımız yoktur, hüküm **Allâh'ındır!**

Fark edelim ki, insanlar için en gerekli ve önemli şey “**Allâh**” ve “**İslâm Dini**” hakkındaki bilgidir!

Müslümanların öncelikle yapması gereken şey, paralarını binalara, dünyalık şeylere değil; “DİN” ilminin insanlara ulaşmasına yatırmalarıdır... Çünkü insanlar, bilgisizlik yüzünden çok önemli çalışmaları ihmâl ediyorlar ki, bundan çok büyük zarar görecekler! Şimdi çok önemli ihmâl deyince bazılarının aklına “**TÜRBAN**” yani “**baş örtüsü**” gelecek...

TÜRBAN SORUNU MU?

Müslümanlık eşittir **türban** mı?

Bugün ülkede, insanların hiçbir konusu kalmamış gibi, **Müslümanlık** denilince ortaya hep aynı konu atılıyor... **Baş örtüsü!** Kimi, **başını örtmeyen hanımı Müslüman saymıyor!** Kimi yobazlar da **baş örtülü olanı insandan saymayıp**, insanlık haklarını elinden almaya kalkışıyorlar!

Kimilerine göre **baş örtmemek** sanki en büyük insanlık suçu; kimilerine göre de **başını örtmüş olmak!**

23 yılda tamamlanmış olan **Kur'ân** tebliğinin, **17. yılında** Müslüman kadınlara yapılan bir teklif, baş örtmek!

Kur'ân'da, Müslüman kadınların baş örtmelerinin yararlı olacağı konusunda birkaç ayet var! **Dinî bir gereklilik** baş örtmek, Müslüman hanımlar için! Bu teklifi yerine getirebilmek, o kişi için elbette ki çok kazançlı bir davranış...

Ayrıca, **dinî inancı dolayısıyla başını örten bir hanıma, medenî bir insan isek, saygı duymamız gerekir!.. İnancı gereği, oldukça sıkıntı veren bu duruma katlanan bir hanım kardeşimize saygı duymamak mümkün değildir!**

Ancak inancı dolayısıyla bu kıyafeti giyen insanları kınayan, onlara hor bakan, insanlık ve yaşama haklarını elinden alan, çağdaş yobazlar da var aramızda ne yazık ki!

Bu inanan kişilerin üniversitelerde okuma haklarına karşı çıkan, hemşirelik, doktorluk, avukatlık, öğretmenlik gibi serbest meslek erbabı olarak görev yapmalarına olanak tanımayan insanlık ve medeniyet özürsüz insanlar da aramızda bir hayli fazla! Bu davranışlar, onların haklarını koruma amacıyla siyasîlere, dinsel inancı savunma hakkı sağlıyor; ve böylece de dinle siyasetin birleşmesine yol açılıyor.

Baş örtüsüne karşı çıkmak, insan haklarına ve medenîliğe karşı çıkmaktır! İnsanların inançları doğrultusunda kimseye zarar vermeden yaşama hakkına karşı çıkmaktır!.. Ki bu da ancak, aklı kıt mazurlar için mümkün olan bir davranış türüdür!

Baş örtmeyen inançlı hanımları Müslüman saymayan, hatta “kâfir” ilan eden bilgisizliğe gelince...

Kur’ân ve Hz. Muhammed, insanlara tanrılara tapınmamaları ve ölüm ötesi yaşama kendilerini hazırlamaları amacıyla çeşitli teklifler sunmuşlardır... İnsanlar bu tekliflerden yapabildikleri kadarını yaparlar; sonucunu kendileri yaşarlar!

Sahihi Buhari’deki Allâh Rasûlü açıklamasına göre, aklı başında insanın “**Lâ ilâhe illâllâh**” düşüncesi onun imanlı olduğunun ifadesidir... Ve ona kim “**kâfir**” yani “**gerçeği örten**” derse, diyen kişinin kendisi “**kâfir**” olur! Yani imanlı bir kadına yanlış veya yetersiz davranışı yüzünden “**kâfir**” diyenin kendisi “**kâfir**”dir!

Şayet **İslâm**’ın tekliflerini sıralamak gerekirse; başta **namaz, oruç, hac, zekât** gibi çeşitli çalışmalar; insan öldürmemek, dedikodu yapmamak, **ölü kardeşinin çiğ etini yemekle eşdeğer olan gıybet etmemek** gibi konulara ilave olarak yapılan bir teklif vardır; **hanımların başlarını örtmesi!**

Bir Müslüman hanım, elinden geliyorsa **Kurân**’daki bu teklifi de yerine getirir... Ama bu teklifi yerine getiremiyorsa da, onu Müslüman

saymamak, dinden çıkmış kabul etmek, hatta ona **“kâfir”** demek hiçbir aklıbaşında Müslüman’da görülmeyecek davranıştır. **O kişi başını örtememesine rağmen gene de elinden geldiği kadar namazını edâ eder, orucunu tutar ve hatta dönüşte başını örtemeyecek olsa da haccını yapar!** Kimsenin de onu, bu yaptıkları dolayısıyla suçlamaya hakkı yoktur. **Başını örtmeyen kadınının Müslüman olamayacağını söylemek safsatadan başka bir şey değildir!**

Bir hanım, **“ben baş örtüsünün Kurân’ın bir teklifi olduğunu kabul ediyorum; ancak mevcut şartlarda bunu uygulayamıyorum; umarım Allâh bundan dolayı beni bağışlar”** der ve diğer ibadetleri elinden geldiğince yerine getirirse, ümit ederim **Allâh** ona pek çok hayrın kapısını açar.

Biz yeryüzüne, insanları yargılamak ve suçlamak için değil; **“Hakikat”**imiz olan **Allâh’ı tanımak**; kulluğumuzun gereğini yaparak, ölüm ötesi yaşama kendimizi hazırlamak için geldik...

ALLÂH ADINA konuşmak, yargılamak ve hüküm vermek yetkisine ise yeryüzünde kimse sahip değildir...

Yarına...

AMACIN NE?

Yakın geçmişte pek bizim gibisine rastlamamış olanlar, haklı olarak soruyor bize:

“Amacın, beklentin, hedefin ne?.. Ne yapmak istiyorsun?..”

Açıklayayım...

Nerede yayınlanırsa yayınlansın tüm düşünsel yazılı, görsel ve sesli yayınlarımın telif hakkı olmayıp; hepsi de maddi ve manevî olarak karşılıksızdır; insanlığa sebildir! Dileyen herkes, bu eserleri, orijinaline sadık kalmak şartıyla, dilediği kadar çoğaltıp insanların istifâdesine sunabilir... Bu çalışmalarımı ilgili olarak kimseden hiçbir talebim yoktur! Ölümümde de ardımdan maddi miras kalmayacaktır!

Ne bir derneğim vardır bağış toplanan; ne de bir vakfım; ya da başka bir kuruluşum! Bu çalışmaları beğenip katılmak isteyenlere sözüm şudur: Kendiniz dilediğiniz kadar çoğaltın ve dilediğiniz şekilde değerlendirin!

Hiçbir dernek, vakıf, teşkilat, kuruluş, kulüp, cemaat üyesi değilim; gazetecilikten gelme Türkiye Gazeteciler Cemiyeti üyeliği dışında!

İç ve dış hiçbir bağlılığım veya bağımlılığım da söz konusu değildir!

Kimseyi hiçbir yere davet etmiyorum. Üstelik, beni aramayın; yazdığım bilgilerden yararlanıyorsanız, sadece Allâh Rasûlü'ne bağlanın samimiyet ve sâfiyetle, bu size yeter; diyorum!

Kendisine Kureyş'in kralı, sultanı olmasını ve **İslâm'ı anlatmaktan vazgeçmesini** teklif eden Kureyş ulularına;

“Bir elime Güneş'i diğer elime de Ay'ı verseniz gene de davamdan vazgeçmem!”

diyen **Allâh Rasûlü'nün** bakış açısı içinde; ne politika ve siyaset ile ilgim var; ne de bu alanda bir emelim!

Daha önce de vurguladığım gibi, **“İslâm Dini”** insanlara **“Evrensel ALLÂH SİSTEM ve DÜZENİ”**ni bildirmek için gelmiştir... **İnsan bu sistemi ve içindeki düzeni anlarsa, buna dayalı olarak kendi durumu ve geleceğini de çok iyi fark eder! Bu fark ediş de ona ölüm ötesinde süregidecek olan sonsuz yaşamı kazandırır... Çünkü insan, ancak şu anda Dünya'da yaşarken, yapabileceği bazı çalışmalarla ölüm ötesi yaşamına yön verebilir, ALLÂH SİSTEMİNE ve DÜZENE göre!**

Öyle ise insanlara verilebilecek en güzel hediye, onlara **sonsuzluğu kazandırabilecek ilimdir...**

Allâh'ı ve kendini tanımış olan, tüm insanlarla barışıktır! Aldatmaz onları!

Allâh'ı bilen, insanlardan beklentisi olmaz; Allâh yeter ona!

Hakk'ı tavsiye eder; hoşgörüsüyle sabreder Dünya günlerinin sona ermesi için...

Bilir ki, herkes, yaratılış amacına hizmet ederek, zaten mutlak anlamda **Allâh'a kulluk** hâlinededir! Gene bilir ki, ister ağa, ister paşa, ister vali ister velî kim olursa olsun herkes tek başına ölümü tadarak madde boyutundan ayrılıp, yeni bir boyutta yerini alacak; **Dünya'dayken o ortama hazırlandığı oranda da, orada zorunlu olarak sonuçlarına katlanacaktır...** Öyleyse oranın şartlarını iyi bilmek gerek!

Acı ya da tatlı, sayılı günler nasıl olsa geçer; ama sayısız günler..?

İşte bu sebeptir ki, hiçbir dünyevî değer veya şartlanmanın tesirinde kalmaksızın, tüm insanlarla bu gerçekleri paylaşmayı görev edinmişiz! Erenler elbette bilir bizi, kimiz, neyiz, neyleriz; bilmeyen zâhir ehlininse zaten bilmesine gerek yoktur! Zira, kimseden bir beklentimiz yok; **yalnızca bu bilgileri paylaşmak için aralarına çıkıyoruz insanların; işimiz onlara, bildiklerimizi zorla uygulatmak değil ki! Zorlama, Allâh Rasûlü'ne bile tanınmamışken, biz kim oluyoruz!**

İşte bu nedenledir ki, insanların yaşam tarzları ve tercihleri bizi hiç ilgilendirmediği gibi; bizim de yaşam tarz ve tercihimiz kimseyi ilgilendirmez!

Örnek biz değiliz; **Allâh Rasûlü'dür!**

Biz, anlattığımız bilgiyi hâmil **garîb** bir kuluz; eksiği, yanlışı, hatası, kusurlarıyla!

Dostlarım... ilmi alın; bizi terk edin! İlminizin gereğini anlayışınız kadarıyla uygulayın ve sonuçlarını yaşayın! Bilin ki ölüm ötesinde hiçbir mazeret geçerli olmayacaktır! **Orada hiçbir örnek size mazeret oluşturmayacaktır! Herkes yaptığıının sonuçlarına katlanacaktır!**

DECCAL'ın dünyasının renk ve şekilleri sizi kandırmasın ve yanıltmasın! Onun dünyasında geçiciler bâkî görünür; yanlışlar doğru! Sonsuzda değersiz olan, sonluda değerli sanılır... Cinlere tâbi olanlarsa hoca, efendi, âlim, şeyh!.. Ve insanlar gerçekleri fark edip foyalar ortaya çıkmasın diye de, bol bol yasaklamalar!

Allâh bizleri, birbirimizle uğraşmaktan kurtarıp, kendi geleceğimizi en güzel şekilde hazırlamayı kolaylaştırsın! Pişmanlık, geleceği kurtarmamıza yetmeyecektir, yeterli ilim ve çalışmalarımız yoksa orada!

Dua ediniz...

“Allâhım indindeki gerçekleri bana fark ettir ve idrak ettir; ki o hakikatlere göre yaşamıma yön vereyim!”

Ve arkamızdan kimse demesin haydan gelen huya gider!

Farkında mıyız acaba abdest niçin alınır, temiz yani tâhir olmak nedir; necîs kimdir; tâhir olmayanın el sürmemesi gereken şey nedir; tâhir olmadan secde olur mu?..

FARKINDA MIYIZ BUNLARIN?

Bildiğimiz kadarıyla...

Adama para çıkmış piyangodan; aldığını yolda çaldırmış! Ne olacak?..

Haydan gelen huya gider! Emek, alınteri olmayan hayreder mi insana!

“İslâm Dini”ni anlamışlar ise, bu güzel sözü şöyle kullanmışlar;

“Hayy”dan gelen **“Hû”**ya gider!

Yani, **“Hayy”** ismiyle bildiğimiz **Allâh**’tan gelen, gene **“Hû”**ya, yani **“O”**na gider! Demek isterler ki, **“Her şey O’ndan gelir ve gene O’na döner”**!

Orijinal söylenişindeki anlam ile günümüzde dönüştüğü mânâ ne kadar farklı değil mi?.. Tıpkı **“İslâm Dini”** ile **“Müslümanlık”** arasındaki fark gibi!

Ya diğer bildiklerimiz?..

Niye **“abdest”** alınır?.. De ki, temizlik olsun, diye!

“Abdest” temizlik olsun amacıyla önerilmiş olsa; su bulamadığın zaman **“teyemmüm”** et, denerek adama yüzüne toprak sürdürülür mü?..

“Yavrum yüzün kirlenmiş, sular akıyor, git yüzüne toprak sür de temizlen” mi dersiniz?..

Ciltteki hücrelerin, ozmos yoluyla üstlerindeki suyu içine çektiğini çoğumuz ortaokuldan biliriz! Suyun, H₂O olduğunu, bu yapısıyla da elektrik ihtiva ettiğini de! Vücut denen organik fabrikanın, dışardan

aldığı katı ve sıvı gıdaları analiz ederek biyoelektrik enerjiye dönüştürdüğünü de biliriz belki!

Ama, gene de **“abdest”**⁸ in vücudun biyoelektrik enerjisini kısa yoldan arttırma amacıyla da önerilmiş olacağını hiç aklımıza getirmeyiz! Ya teyemmüm?..

Ya bir bardak suyla, hatta toprakla **“abdest”** alarak temizlenilir mi?..

“Abdest” temizlik için değilse... **Allâh Rasûlü** pek çok zaman bir bardak kadar suyla **“abdest”** almışsa... Bu durumda **“abdest”** olayını nasıl değerlendirecek ve **“Tâhir olmayanlar Kurân’a el sürmesinler”** hükmünü nasıl anlayacağız!

“Tâhir” kelimesinin zıddı **Kur’ân-ı Kerîm**’de **“necîs”** kelimesidir... **“Necîs”** kelimesi de, **“ŞİRK”** kavramı için kullanılarak; **“Müşrikler necîstir”** hükmü verilmektedir!

Demek ki, **“ŞİRK”**, **“necîs”** ise; bunun zıddı olan **“tâhir”**lik de **“TEVHİD”** ehlinin hâli ile alâkalıdır... Bu durumda, **Kur’ân-ı Kerîm**’deki, **“tâhir olmayan el sürmesin”** uyarısının anlamı; abdestsiz olan mushafa yani **Kur’ân** muhtevalı cilt ve sayfalara el sürmesin, anlamına değil...

“Tevhid” anlayışına ulaşmamış, şirkten arınmamış olanlar, **Kurân**’ı anlamaya uğraşmasınlar; ondaki incelikleri kavrayamazlar; anlamınadır!

Arınılması zorunlu kir, bedensel olan değil, düşünsel olandır!

Düalizmle, **“bir ben, bir de ötemde tanrı”** anlayışıyla **Kur’ân-ı Kerîm**’in **sırrının** anlaşılabilmesi asla mümkün olmaz! Çünkü bu da, **“şirki hafi”**dir! Önce **“tevhid”**in ne olduğunu anlayarak, **“şirki hafi”**den arınmak suretiyle **“tevhid ehli”** olmak gerekir... Ancak böylece **“tâhir”** olunup, **Kur’ân** anlaşılmaya başlanır... **Kurân**’ın anlaşılabilmesinin; ötedeki bir tanrının yanından, elçiyle gönderdiği buyruklar kitabı gibi değerlendirilmesinin sebebi, **“düşünce boyutunda**

şirkten” yani **“necîslik”**ten kurtulup, **“tâhir”** olamayışımızdır! Aksi takdirde, gün boyu düş altında dursak, gene de **“düşünsel tâhirliğe-arınmışlığa”** kavuşamayız!.. Secde edemeyiz!

Secde mi..? Elbette secde! Çünkü **tâhir olmayan, secde edemez** elbette!

Secde denince, bir sultanın önünde secde eder gibi; görünmeyen bir sultan olan tanrının huzurunda; ona saygı ifadesi olarak mı secde ediliyor sanıyoruz?.. Oysa bu **“şirki hafî-gizli şirk”**tir; ve de bunu yapan **düşünsel taharete** ermemiştir!

Acaba **secdeyi, ötenizdeki bir tanrı için** mi yapıyorsunuz; yoksa her an, her yerde ve dolayısıyla da **varlığınızın her zerresindeki Allâh’ın** farkında olarak; O’nun özelliklerinin sizden açığa çıkışına **“kulluk”** etmek amacıyla mı?

Secdeyi, varlığını oluşturan **Allâh’ın güzel isimlerinin** oluşturduğu mânâların; tespîh, tefekkür veya dua ederken, beyne giden çok yüksek kan dolayısıyla daha güçlü bir şekilde gelişmesini ve açığa çıkmasını temin etmek amacıyla mı!

“Secdem yokluğumdur, ete kemiğe bürünmüş olarak görünen sensin... “Ben” kelimesi ardında açığa çıkmaktasın Sen”!.. anlayışı mı secdeyle dile gelmekte; ve o anda beyne gelen kanla da, beyin bu konuda daha güçlü ilham alıp, bu mânâyı daha güçlü beyin dalgalarıyla sisteme yaymakta! Biz ya kendimizi iyi tanıyacak, kuvvetlerimizi bileceğiz; ya da **hükmedenlerce** güdüleceğiz!

Hükmedenler hükmedecek; güdülenler de güdülecek!

HÜKMEDEREK TATMİN OLMAK

İnsanın yapısında, bileşimindeki **Allâh**'ın güzel isimlerinden “**RAB**” isminin kuvveti oranında başkalarına “**HÜKMETMEK**” özelliği bulunur; ve bazı şartlar elverdiği nispette de bu açığa çıkar!

Kimi, **parası** yolundan bu özelliğinin gereğini ortaya koymaya çalışır! **Para** sopasıyla insanları yönetimi altına alıp onlara hükmeder; böylece de **kendini tatmin eder**! Elbette para kendisi için çok önemli olanları...

Kimi, ele geçirdiği **koltuk ve imkânlarıyla** insanlara hükmedip, kendi arzularına göre yaşamaya onları mecbur eder! Bu yoldan kendini tatmin eder! Onun da elinde **mevkî-koltuk sopası** vardır; bununla insanları yönlendirir...

Kimi de eline “**din**” sopasını alıp, onunla insanları güder; kendi güdümü altına girmeyenleri “**cehenneme girmekle**” korkutup; güdümü altına girecekleri cennetle umutlandırır! Belki topladıkları paraları, kendi şahısları için kullanmazlar ama; gene de büyük paralar toplayıp, o paralarla yaptıklarıyla ve de insanları satın alarak, mevkîler edinirler! Böylece tatmin olurlar! **Militarist din anlayışının** sebebi de, kişideki bu Rubûbiyet sıfatından gelip kendisinde açığa çıkan **hükmetme ve gütme** arzusudur! Sanki insanların hepsi koyun; onlar da çobandır(!)...

Kimi de “**din**” silahını **siyasî platformda** kullanır!.. **Allâh Rasûlü**'nü Dünya'da sanki **din devlet saltanatı** kurmak için gelmiş gibi empoze edip; “**ancak kendilerine tâbi olanların, müslüman olarak cennete**

gireceğini, kendi sultalarını kabul etmeyenlerin de kâfir olarak cehenneme gideceğini” yayarak, hükmetme güdülerini tatmin ederler!

Hız. İsa (aleyhisselâm) zamanında, **“Barabbas”** isimli bir kişi vardı... Yahudilere karşı, yahudi olmayanların birleşerek bir devlet kurmalarına önderlik ediyordu... İsa (aleyhisselâm)’a başvurarak, O’nu kendilerine **dinî-siyasî lider** yapmak ve böylece yahudilere karşı zafer kazanmak amacıyla çok uğraştı! Bütün bunlara karşı Hız. İsa (aleyhisselâm) ise şu cevabı verdi:

“Ben dünyada krallık, devlet kurmak için değil, insanların göklerin krallığında yer almaları için davet ediyorum!”

Yani şunu demek istiyordu... İnsanlar bu gibi şeylerle uğraşırken, şu sayılı Dünya günlerinde, âhiret hayatına hazırlanmaktan, **Allâh’ın** onlara hazırlamış olduğu cenneti kazanmak için yapacakları yararlı çalışmalardan geri kalıyorlar! Dünya’daki saltanattan çok daha yararlıdır âhiretin ebedî nimetleri!

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa da kendisine sunulan **Kureys sultanlığı** ve buna bağlı her türlü nimeti geri çevirmişti; **“Bir elime Güneş’i bir elime Ay’ı koysanız bile”** diyerek! Çünkü önemli olan, burada sayılı günlerdeki saltanat, insanların pohpohlamaları ve geçici dünya nimetleri değil; **insanların ne tür ferdî çalışmalarla âhirete hazırlanacakları sisteminin bilinmesiydi!**

Evet, insanlar olacaktır daima hükmetmek ve gütmek isteyen!

İnsanlar olacaktır daima güdülmek isteyen!..

Ve insanlar da olacaktır daima, ilmi insanlarla paylaştıktan sonra, onları hâllerıyla başbaşa bırakan; haddini bilerek yuvasına çekilip; kendi geleceğinin derdine yanan!

Dilerim ki, **Evrensel İnsan Hakları** gereğince, Dünya'nın her yerinde **“İslâm Dini”**ne inanan ve O'nu anlayabildikleri kadarıyla değerlendiren müslüman insanlar, hiçbir despotizme ve zulme maruz kalmadan, inançları gereğini yaşayabilsinler!

Ve yine dilerim ki, müslümanlar, **“İslâm Dini”**ni **oriġinaline en yakın** hâliyle fark edip anlasınlar; başkalarını kendi inançlarına zorla tâbi kılmaktan sakınarak; sevgi ve anlayışla onlara gerçekleri fark ettirmeye çalışsınlar!

Eğer bugün aramızda zâhiren yer alsaydı **Allâh Rasûlü**, Dünya'da **din saltanat ve hâkimiyeti kurmak yerine; insanlara yeterli çalışmaları yapmadıkları için ölüm ötesi yaşama dönük neleri kaybettiklerini idrak ettirmeye çalışır; özlerindeki ALLÂH'ı kavrayamamanın onları şimdi ve gelecekte nelerden mahrum bırakacağını fark ettirmeye çalışırdı!**

Elbette bunlar, **Allâh'ın bize ihsan ettiği kavrayış ve bakış açısına göre** böyle! Size göre bilmem nasıl!

Allâh hepimize indindeki değerleri kavrayıp, buna göre yaşamına yön vermeyi nasip ede... Sizi fazla düşündürüyorum, yasaklanmalıyım; galiba!

HİÇ CEVİZ KIRDINIZ MI?

Pek çoğunuz ceviz kırmış veya yemişsinizdir!

Bir kısmınız da dalında ya da yeni kopmuş hâliyle cevizi görmüşsünüzdür!

Ceviz üzerine, ceviz kırmak üzerine pek çok şey söylenmiştir...

Hatta bazıları ceviz ağacına benzetmiştir kendisini şarkısıyla;

“Ben bir ceviz ağacıym Gülhane Parkında; Ne sen bunun farkındasın, ne polisler farkında!” diyerekten...

Ceviz ile insan arasındaki benzerlik bilmem hiç dikkatinizi çekti mi?..

Cevizin gümüş iyonu içeren tek meyve ve beynin gümüş iyonu ihtiyacı olan tek organ olduğunu biliyor muydunuz? Eğer cevizi ortadan ikiye bölüp tahta kabuğunu çıkartırsanız, içinin iki yarım küreli insan beynine ne kadar benzediğini fark etmişsinizdir elbet...

Ama ben bu benzerlikten söz etmiyorum! Ya neden bahsediyorsun, dediğinizi duyar gibiyim... Hemen açıklayayım...

Dalından düşmüş cevizi gördünüz mü bilmem, üzeri noktalı yeşil renkte bir kabukla kaplıdır! Eline alanın eli boyanır; ve kolay kolay da çıkmaz bu boya! Üstelik bilmeyerek dişlerseniz, sulfata yalamış gibi olursunuz; sanki zehir!

Münasip bir şekilde açabilerseniz bu yeşil kabuğu, işte o zaman görürsünüz tahta kabuklu meşhur cevizi! Elle kolayca kıramazsınız o tahta kabuğu... Ama varoluşunun çok büyük bir hikmeti vardır o tahta kabuğun! İçine hava girmesini önler; ve böylece de içindeki cevizin

yağının havayla birleşerek okside olmasını, yağının acılaşmasını önler... Onun içindir ki, ceviz içi, kabuğu içinde saklanır hava almasın diye; ancak yeneceği zaman o kabuktan çıkartılır; ayıklanmış hâlde saklanmaz!

Üçüncü katı ise bildiğimiz kahverengi ince kabuktur... Şayet o kabukla yerseniz, gene damağınızda kekremsi bir lezzet hissedersiniz, biraz acımsıdır... Koruyucu kabuktur! Ama buna rağmen, artık onda içinin inceliklerini, kıvrımlarını, şeklini görebilirsiniz! Ama ne olursa olsun, yemesi o kadar lezzetli değildir...

Dördüncü katı kahverengi kabuğun altındaki beyazımsı renkli zardır! Artık ceviz içi iyiden açığa çıkmış; rengi aşikâr olmuştur! Her ne kadar üstündeki zar, ceviz içiyle temasımızı önlüyorsa da, tam lezzetine ermemizi engelliyorsa da; gene de ceviz içine ulaşmış sayılırız! Buna rağmen zarın soyulmuş hâli daha bir başkadır ceviz içinin!

Beşinci kat, işte ceviz içi! Beyaz etli, pek bi lezzetli ve de insan için çok yararlı gıda; şifa!

Altıncı kat ise cevizin yağı! İnsana en yararlı yanı! Cevizin özü, hâsılası... Varoluş hikmeti... Sırf hayır! Bir rahmet ki, içinde acısı hiç yok!

Yedinci ve son kat; cevizin yağındaki kuvvet, enerji!.. Cevizin varoluşunun sebebi hikmeti! Cevizin Hakikati! Bir elektrik ki, bütün ampuller onunla hayatiyet bulur!

Ve şimdi gelelim cevizle önemli bir benzerlik yanı bulunan insana...

1.kat bilinciyle, “**Nefs-i Emmâre**” de diye tanımlanan insan... Acı ve zehirli sanki! Yalnızca kendini düşünüp, her şeye sahip olmak isteyen; kimseye yaşam hakkı tanımayan; kravatlı vahşi! Sadece almayı düşünüp, vermeyi hiç hatırına getirmeyen ve dahi verecek bir nesnesi olmayan insan etiketli mahlûk!

2.kat bilinciyle, “**Nefs-i Levvâme**” de diye tanımlanan insan.. Özündeki özellikleri ve güzellikleri tahta kabuk mesabesindeki “**levvâme**” bilinciyle örtmekte olan kişi! Kendini belki de, ceviz sanan tahta kabukçasına, beden sanan bir birim! Kâh yeşil kabuğunun gereğini yaşayıp, kâh da içindeki değerli katmanın farkında olan ve bunun gereğini yaşayamamanın üzüntüsünü çeken insan...

3.kat bilinciyle, “**Nefs-i Mülhime**” de diye tanımlanan insan.. Kendinin kabuk -pardon beden- olduğu şartlanmasından kurtulmuş; hakikatini fark etmiş; kâh özündeki lezzetten tadın, kâh da kendini kıvrımlı beyaz ceviz içi sanan birim... **Ârifler** diye bahsedilen **marifet ilmi** erbabı!

4.kat bilinciyle, “**Nefs-i Mutmainne**” de diye tanımlanan insan.. Bildiği hakikatte ve hissedişte tatmine ulaşmış, mutmain olmuş; bunun getirisiyle cehenneminden azât olup cennetine girmiş insan! Beyazımsı zar hükmünde olan birimsellik duygusuyla hakikatini zar gibi örtme hâli mevcutsa da, Hakikati olan “**Allâh**”ı hisetmenin ve tâlibine zar arkasından göstermenin hazzı içindeki kişi! **Velî, hakikat** ilmi ehli.

5.kat bilinciyle, “**Nefs-i Raziye**” de diye tanımlanan insan.. Ellerin beynin hükmüyle hareket ettiklerinin idrakına ermiş ve eller ile savaşı kalmamış insan! Her an’ı ve hâli beyinle olup; beynin hükmüyle bedende olup bitenleri seyreden tüm kabuklardan arı, ceviz içi sanki! **Fenâfillâh**’ın sonu! **Esmâ**’da seyr hâli...

6.kat bilinciyle, “**Nefs-i Mardiye**” de diye tanımlanan insan.. Cevizdeki beyaz etin özündeki yağ misali, insanın özündeki **Sıfat** mertebesi!.. **Bakâbillâh** yaşamı... “**Görür gözü, konuşur dili olurum...**” sırrının yaşamı... **Sıfatlar**la tahakkuk hâli!..

7.kat bilinciyle, “**Nefs-i Sâfiye**” de diye tanımlanan insan.. Cevizin yağında gizli kuvvet misali, insanın ve var olan her şeyin özü! “**Özde**

biriz” tanımlamasıyla vurgulanan **“bir”**lik noktası! Her şeyin **“şey”**sizlik hâli!⁹

“Şey” yok, yalnızca **O** var!

Gülhane Parkında gizli, ne halkın ne de polisin farkında olmadığı ceviz ağacından ve ürününden söz etmeye çalıştım.. Bilmem anlatabildim mi?

DÜŞÜNDÜRÜYORSUN, YASAKLANMALISIN!

Atatürk Cumhuriyet’inde, kısmen de olsa **laikliğin** uygulandığı bu topraklarda dünyaya getirdiği için **Allâh**’a şükrediyorum!..

“**İslâm Dini**”ne değil, böylesine keyfî şeriat anlayışına dayalı bir “**din devleti**” içinde yaşamadığıma da! O yüzden düşüncelerimi şimdilik yasaksız bir şekilde yazıp açıklayabiliyorum!

Her ne kadar **Diyanet İşleri Başkanlığı**, bu düşüncelerimi **paylaşmayı yasaklasa**; hangi etkiler altında olduğu mâlum Diyanet Vakfı ile cemaatlerin fuarlarında kitaplarımızın satışına “**yassah**” dense de; yüzbinlerce ve yüzbinlerce okurumuz ve fikirlerimizi paylaşanımız olduğu için, gene sayısız şükürler!

Ama gene de suçluyuz biz! Çünkü, **Ahmed Yesevî’den Mevlâna’ya; Muhyiddini Arabî’den Yunus Emre’ye; Hacı Bektaş Velî’den Muhammed İkbâl’e** uzanan; **Şahı Nakşibend’de, Abdulkâdir Geylânî’de**, ve daha sayısız erende dile gelen “**Allâh**” ve “**İslâm Dini**” anlayışını paylaşıyoruz!

Kitaplarımızdaki **Kur’ân** anlayışında esas olarak **Diyanet İşleri’nin** bastırdığı **Elmalılı Hamdi Yazır’ın “Hak Dini Kur’ân Dili”** isimli tefsiri; ve gene **Diyanet** de dâhil herkesin doğruluğunu tasdik ettiği “**Kütübi Sitte**”deki **Allâh Rasûlü** açıklamalarını kaynak alıyoruz.

İnsanlar, korkarak değil severek; cahilce ve takliden değil, bilgili ve hakikatini, hikmetini kavrayarak **“İslâm Dini”**ni değerlendirsınler istiyoruz! Suçluyuz!

Arzuluyoruz ki, camiler skolastik, korkutucu, kaçırııcı akıl ve mantık dışı saçmalıkların anlatıldığı yerler olmaktan çıkıp; insanların sevgi yumağı hâlinde ilmi paylaştıkları; birbirlerinin derdiyle dertlenip, sevinciyle mutlu oldukları; **“Allâh”** zikri ve fikri ile huzur buldukları; hoşgörölü insanların toplantı mahalleri olsun! Bilgisayarlar ve kitaplıklarla bezensin o mahaller, süslü halılar ve avizeler yerine! Gösterişten uzak, sade ama insanların düşünce ufkunu açan; onlara yararlı bilgiler edindiren; **“İslâm Dini”**ni anlamayı ve gereklerini hakkıyla -takliden değil, tahkiken- yaşamayı kolaylaştıran merkezler olsun! Siyasî ve ekonomik çıkarlar için kullanılmasın bu kutsal yerler! Bunun için de suçluyuz!

İstiyoruz ki, *“Ölenin günahlarını affettireceğiz”* diye çeşitli şekillerde insanlar istismar edilip paraları gasp edilmesin! Aldığı para hatırına insanların ibadetine yön verip, akıl verip; o nafaka kesilirse de hiç ortada görölmeyecek olanlar **“Din adamı”** diye topluma yutturulmasın! **“İslâm Dini”**nin anlaşılması için hizmet veren ne **Ahmed Yesevî** buna maddi bir karşılık almıştır, ne **Mevlâna**, ne de hepsine ışık tutan **Allâh Rasûlü**! Üstelik bütün zenginliğini bu yolda **Allâh için** harcayıp; hiçbir şeysiz âhirete intikâl etmiştir. O’na uyanların pek çoğu da **“Din”** adına toplayıcı değil, verici, dağıtıcı olmuşlardır!

“İslâm Dini” günümüze kadar hemen her toplumda hep tasavvuftan feyz almış gönöl ehli evliyadan yayılan sevgi ve irfan dolu yaklaşımla yayılmış ve gelmiştir! Camiler ise esef vericidir ki, gönöl ehli kişilerin sevgi ve irfan yollu kazandıklarını kaçırmak için ellerinden geleni

ardlarına koymayanlarla doludur! Ve bu duruma Başkanlıkları tarafından seyirci kalınmaktadır!

Herkesi cehenneme atan; akla, mantığa bilime aykırı konuşan; ihtiyar, kimsesiz dul kadının kolundaki bir bileziğe zekât verdirip, yatları, özel uçakları binekten sayarak zekât düşürmeyenlerin bu anlayışları nasıl “İslâm Dini”ni bağlar ki?

Evet, bakış açısı belli **Ahmed Hulûsi**’nin görüşleri, topluma büyük hızla yayılmakta ve paylaşım bulmaktadır; oysa bu çok zararlıdır (kime?); bu yüzden kitaplarının okunması, video kasetlerinin seyredilmesi, ses kasetlerinin dinlenmesi yasaktır! Diyanet İşleri Başkanlığına göre, Diyanet Vakfına göre; bazı cemaat liderlerine göre! Evet, gerçekten yasaklanmalı, çünkü biz insanları düşündürmeye başladık! Aklınızı kullanın, kendi yolunuzu kendiniz çizin; güdülen olmayın, diyoruz... Ve düşünen insanlar çığ gibi büyüyor; gerçekleri görüyorlar!

Gelin “İslâm Dini”ni bugün ulaştığımız bilim ve anlayışla yeniden değerlendirip gerçekleri araştıralım! Kini, nefreti, ayırımı bir yana bırakıp, her birimiz diğerimizi olduğu gibi kabullenip, imkânlarımızı birleştirip, yaşamı kolaylaştıralım! İnsanlığın ortak kaderi olan ölüm ötesi yaşam gerçeğine sevgi ve irfan yollu bir anlayışla hazırlanalım... Karşınızdakini seviniz ve sayınız çünkü o, Hakk’ın varlığıyla var olmuştur; incitmeyiniz, dil uzatmayınız... Diyen **Ahmed Hulûsi**’nin kitaplarını okumak, kasetlerini seyretmek ya da dinlemek elbette “yassah” olmalıdır...

Ancak, kimlerin çıkarlarına ve neye göre?..

SON SÖZLERİM

Bu son bölümde siz çok değerli okurlarıma şunu ifade etmek istiyorum...

Kişisel olarak sayısız eksik, noksan, kusur içinde olmama rağmen; bir yönümle de tamamen vicdanî huzur içindeyim!.. O da şu...

Allâh'a kulluk ve Allâh Rasûlü'ne hizmet anlayışıyla geçtiğim şu Dünya yaşantısından sonra, yarın âhirette, huzuru **Rasûlullâh'ta** görevini yapmış insanların hâleti ruhiyesi ile yer alacağım inşâAllâh... Çünkü, ihsan olunan bu bilgileri hiçbir maddi karşılık söz konusu olmadan, insanlarla paylaşmak için elimden geleni yaptım! Gerçek bildiklerimi, olabildiğince açıkladım! Daha önce de vurguladığım gibi insanlar arasında ne hocayım, ne de efendi! **Dinî hiçbir etiket sahibi değilim** elhamdulillah! Maddi ve manevî anlamda **okur-yazar olmanın nimet ve şerefi bana yeter**; şükrünü edâdan âcizim!

1966 yılında 21 yaşında yazdığım 3. kitabım “**TECELLİYÂT**”da açıkladığım görüşler ve bakış açım ile hissiyatım, müşahedem ne ise; 1997 yılında 52 yaşında yazdığım “**İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI**” kitabında da aynı şeyleri görürsünüz; çizgim hiç değişmemiştir!

Bunun için de ayrıca şükürde aczimi itiraf ederim...

Yazılarımda varsa yanlış ve kusurlar, bu benim anlayışımın; isâbet ettiklerim ise **Allâh**'ın takdirinden, lütfu inayetindendir!

Değerli okurlarım... Lütfen...

Taklitçi olmayın; güdülen konumundan kurtulun; ilim sahibi olun ve yaşantınıza kendiniz yön verin!

Tâbi değil, istişare edip en makûl olanı uygulayan olun!

Hiçbir ayırım yapmadan, müslümanlık tarihinde bütün önde gelen sûfi, düşünür ve velî olduğuna inandığınız zevâtın eserlerini okuyup; sonra da kendi yolunuzu kendiniz çizin!

Unutmayınız ki “Allâh’a giden yol nefsler yani bilinçli varlıkların adedince”dir”. Yani, ötenizdeki bir tanrıya değil, özünüzdeki Allâh’a kavuşmalısınız; ki cennet yaşantısı tüm kemâliyle size açılsın!

Hak erenleri bulup, onların dualarını ve himmetlerini alın! Zira onların dua ve himmetleri; dillerinde konuşan O’dur, hükmünce Allâh bağışdır!

Ve sizden maddi menfaat, bağış umanlardan da uzak durun!

Bizim, “Din” anlayışımıza esas, “tahakküm ve gütme” değil “paylaşım”dır!

İlmi insanlarla paylaşırız, sonra da onlar bu ilmi diledikleri gibi değerlendirerek, diledikleri gibi yaşayıp; sonuçlarına da, ölüm ötesinde yine kendileri katlanırlar!

Dostlarım... Namaz, oruç ve hac bildiğimiz kadarıyla, kişinin ölüm ötesi yaşama kendini hazırlaması ve varlığındaki Allâh’a ermesi amacıyla teklif edilmiş ibadetler yani çalışmalar olup; bunun kesinlikle ötedeki bir tanrıya tapınma olayıyla ilgisi yoktur!

Bu yüzdendir ki elinizdeki bütün olanakları değerlendirip, ne pahasına olursa olsun bunları uygulamadan geri kalmayın!¹⁰

Dostlarım... Dedikodu ve gıybetten, Dünya’daki en korktuğunuz şeyden kaçır gibi kaçının! Hakkında konuştuğunuz kişide gerçekten varsa o hâl, bunun adı “gıybet”tir Allâh Rasûlü’ne göre! Yapılan bu konuşmayı da Kur’ân-ı Kerîm şöyle nitelemektedir:

“Ölmüş kardeşinin çiğ etini yemek”!..

Eğer bahsettiğiniz o hâl, gerçekten o kişide yoksa; siz şahit olmadığınız bir şeyi aktarıyorsanız, bu **“iftira”**dır ki; **“gıybet”**ten bin beterdir! Tarifi mümkün değildir!

Bu yazıları en kapsamlı şu **“dua”** ile bitireyim:

“Allâh’ım habibin, Rasûlün Muhammed Mustafa senden neler istemişse ben de onları isterim; bana da hazmıyla ihsan et... Allâhım habibin, Rasûlün Muhammed Mustafa nelerden sana sığınmışsa, ben de onlardan sana sığınırım; onlardan koru beni!”

AHMED HULÛSÎ

Antalya, 1996

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak “**sen bunları sorma, sadece denileni yap**” cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın “**Hak Dini**” isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965

yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **“Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışıyla”** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi’nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye’de konusunda ilk ve tek kitap olan **“RUH İNSAN CİN”**i yayınlamıştır.

Kurân’daki **“dumansız ateş”** ve **“gözeneklere nüfuz eden ateş”** uyarılarının **“ışinsal enerjye”** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, Kurân’ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **“İNSAN ve SİRLARI”** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte Kurân’da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **“DİN”** olayını, ALLÂH adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen’i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)’ın neyi anlatmak istediğini **“OKU”**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini’ni, Kur’ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde** kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadktan sonra, bunları günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** Ahmed Hulûsi, insanların, kişiliyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed’dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır “**soyadını**” koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu’nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini “Ahmed Hulûsi benim” şeklinde tanıtip, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır**. Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf araştırmalarıyla** devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır**. Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra’da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika’ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi “**köy**”ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh’ı ve Kurân’ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, “**DİN ADAMI**” diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. **O**'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ**!

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, **Ahmed Hulûsi**'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce kendisine yakıştırılan her türlü pâyeye, ünvan ve etiketlerden berîdir! **O**, sadece **Allâh** kuludur!

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca kulluk ve bir insanlık borcu olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır**.

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) anlatan bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSÎ

AHMED HULÛSÎ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
(Semih Serger'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır. Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5 Yenibosna/
İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20

www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SİDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SİRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SİRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
(Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)

AHMED HULÛSÎ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kur'ân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Serger'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasît Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyası
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kur'ân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)'nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi
2. “Tanrı” mı “Allâh” mı?
3. Allâh’ı Tanıyalım - 1
4. Allâh’ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost’tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kur'ân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Serken'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kur'ân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu?
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan Cin Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

- * Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.
- * Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSÎ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhı
4. “B” Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi “Oku”du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

AHMED HULÛSÎ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVİRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN

İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ

İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR

İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH

İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM

Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2

Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ

Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ

İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça, Rusça

10. DOST'TAN DOSTA

Fransızca

11. MESAJLAR

Fransızca

12. TECELLİYÂT

İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN

İngilizce

14. DUA VE ZİKİR

İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI

Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

* Ahmed Hulûsî'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

NOTLAR

[←1]

“İNSAN ve SİRLARI” ile “Hz. MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLÂH” isimli kitaplarımızda öncelikle “Tanrı” kavramı ile “ALLÂH” kavramı arasındaki son derece önemli fark üzerinde detayları ile durup; “ALLÂH” kavramına dayalı olarak mevcut olan “İSLÂM DİNİ”ni açıklamaya çalıştık!

[←2]

Bu konuda geniş bilgi “Hz. MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLÂH” kitabımızdadır.

[←3]

Bu konuyu detaylı öğrenmek isteyenler “Hz. MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLÂH” isimli eserimizi okuyabilirler... Ayrıca bu konuyu özet olarak anlatan “DİN’İN TEMEL GERÇEKLERİ” isimli kitabımızdaki “Farkın farkında mısınız” başlıklı yazımızı okuyabilirler.

[←4]

“RUH İNSAN CİN” isimli 1970 yılında yayınladığımız, bu konuda kaynak kabul edilen kitapta bu olayları çok detaylı bir şekilde açıklamıştık...

[←5]

Konunun detayları isteyenler için, “TEK’İN SEYRİ”, “Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU?” ve “Hz. MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLÂH” isimli kitaplarımızda bölüm bölüm açıklanmaya çalışılmaktadır...

[←6]

Bakınız “AKIL ve İMAN” kitabımız, “Âhirete İman” bölümü...

[←7]

Bu konuyu “AKIL ve İMAN” isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlattık.

[←8]

Bunları olabildiğince “İNSAN ve SİRLARI” isimli kitabımızda açmaya çalıştık.

[←9]

Bu konuda geniş kapsamlı bilgiyi “**KENDİNİ TANI**” isimli kitabımızda bulabilirsiniz.

[←10]

Bu gerçeği çok detaylı bir şekilde “**AKIL ve İMAN**” isimli kitabımızda açıklamaya çalıştık... İsteyenler konunun detaylarını oradan okuyabilirler...